

Genç Öncüler

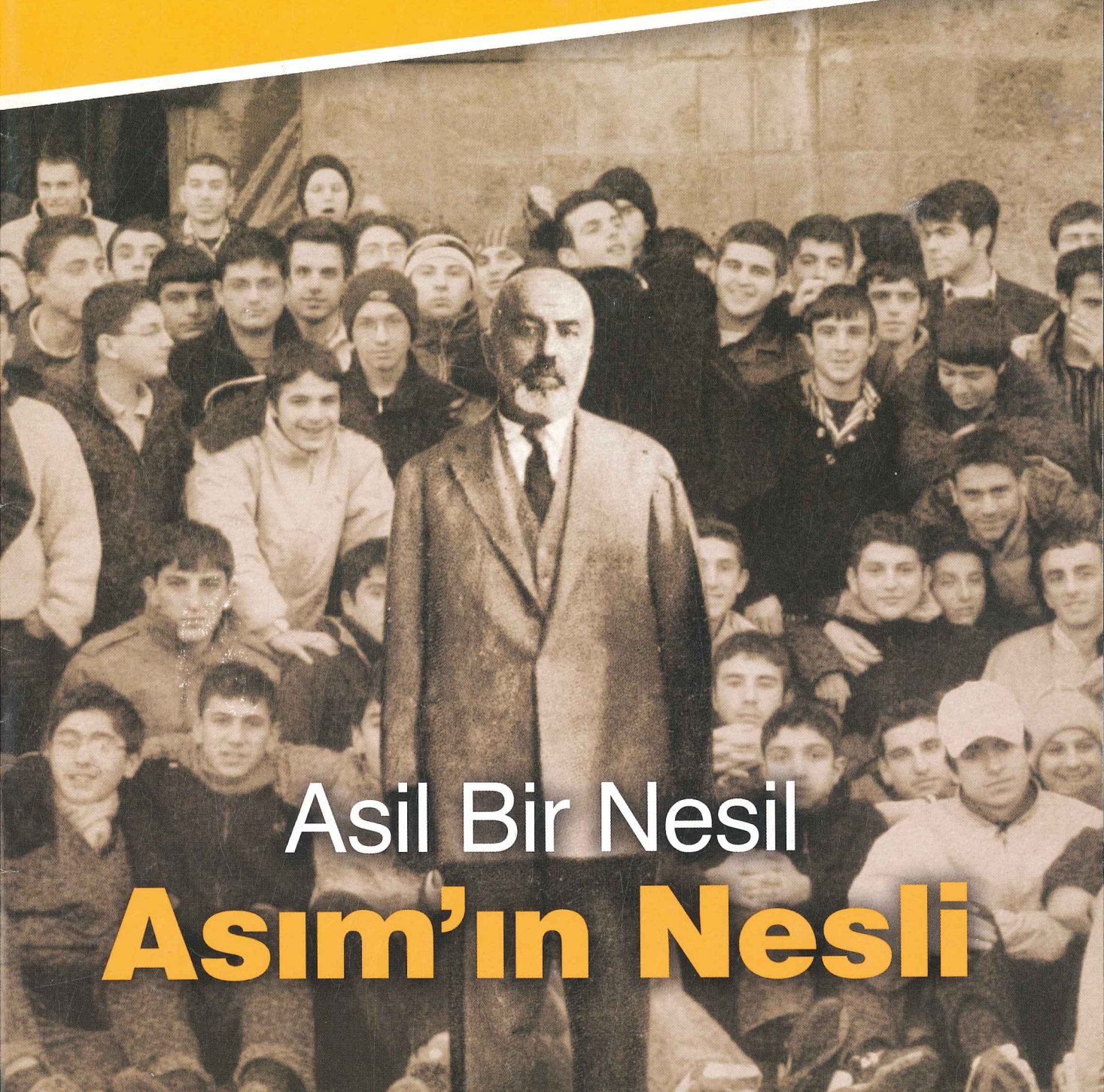
ISSN 1307828-3

9 771307 1828000

Aralık 2007
Sayı 36
3 ytl
Aylık
Gençlik
Dergisi

ödüllü
hikaye
yarışması

Asil Bir Nesil

Asım'ın Nesli

Sergi ve Panel

“Asım’ın Nesli”ne

Mehmet Akif Ersoy
(1873-1936)

Sergi

25-30 Aralık 2007

Panel

“Asım’ın Nesli”

28 Aralık 2007 Saat: 18.00

Taksim Metro Sergi Salonu
Taksim Meydanı- Beyoğlu- İstanbul

Genç Öncüler
Asım’ın Nesli

www.genconculer.com

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Abdullah Muhsin Yıldız, Elyesa
Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik, A. Zeynep Toprak, Erva
Günay, Dilaranur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Ersin Çelik, Selçuk Kütük,
Abdürrahim Boynukalın, Saliha Can,
Reyyan Ağlamaz, Emir Timur
Kafkas, Aziz Erdoğan ve Metin Önal
Mengüşoğlu

Adres
Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım
Proj Sanat

Baskı: Artus Basım
Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Modası Geçmeyen Gömlek

Genç Öncüler dergisi Aralık sayısında; Mehmet Akif'i rahmetle anarken onun ideal olarak koyduğu Asım'ın Nesli'ne sahip çıkmaya çalışıyor. Tevhideler'in, Hakan Ünsallar'ın inançlarından dolayı türlü olumsuzluklarla karşılaşmışına şahit olduğumuz bu süreçte Asım'ın Nesli'ni anlamaya ve çağımıza taşımaya her zamankinden daha fazla ihtiyacımızın olduğu anlaşılıyor.

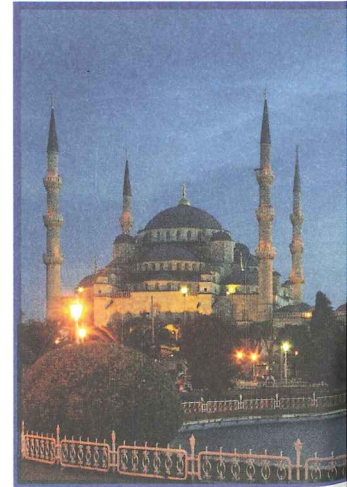
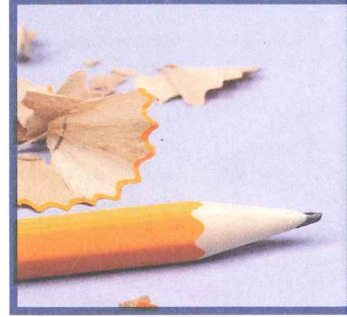
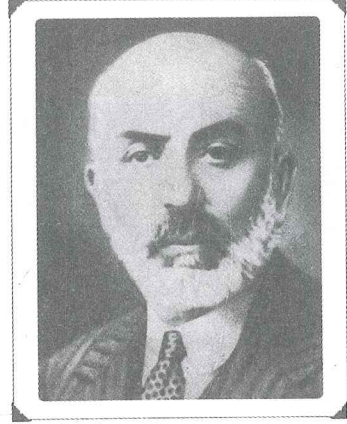
Genç Öncüler, gerek içerik gerekse etkinlikleriyle Asım'ın Nesli'ni günümüze taşıma gayretindedir. Asım'ı Hz. Adem'den günümüze vahyin, peygamberlerin örnekliğinin ve öncülerin gayretlerinin neticesinde ilmek ilmek dokunan en fiyakalı gömlek olarak görüyoruz. Asım'a Yusuf Peygamber'den miras kalan, modası geçmeyen hatta gün geçtikçe yenilenen bu gömleği giyen yiğitlerden olmayı arzuluyoruz.

Bu anlamda; **bu sayımızda** özellikle sayın Metin Önal Mengüşoğlu'nun **heyecanlandırıcı** yazısını okumanızı tavsiye ederken; Genç Öncüler dergisinin uzun süren hazırlıkları ve Akif severlerin de desteğiyle M. Akif'in vefatı olan **27 Aralık'ı da içine alan bir hafta boyunca** güzel bir etkinliği gerçekleştireceğiz inşaallah. 25-31 Aralık tarihleri arasında İstanbul- Taksim- Metro Sergi Salonu'nda gerçekleştireceğimiz ve merhuma ait çok özel eserlerin de sergileneceği **fotoğraf sergisinin** yanı sıra etkinlik çerçevesinde 28 Aralık akşamı saat 18-20.00 saatleri arasında bir de **panel** gerçekleştireceğiz.

Tüm okuyucularımızı etkinliklerimize katılmaya beklerken Mehmet Akif'i rahmetle anıyor, bütün İslam Aleminin gençlerinin Asım'ı kuşacağı bayramlarda buluşmayı umut ederek Kurban bayramınızı tebrik ediyoruz.

İçindekiler

Asil Bir Nesil Asım'ın Nesli	6
Büyük Haksızlık	8
Doğunun İnkılapçı Çocuğu Asım Metin Önal Mengüşoğlu	10
Tarihte Bu Ay	18
Sebeplerin Tesiri Yoktur Selçuk Kütük	20
Çin Malı Gençlik Abdurrahim Boynukalın	22
Türkiye'de Gençlik Dergileri ve Genç Öncüler Elif Yaman	24
'Okumak Özgürlüğe Uçmaktır' A.Muhsin Yıldız	27
Türkiye'de Genç Bir Yazar Olmak Salih Can	29
Objektifime Takılanlar	32
Umutların Ufku Reyyan Ağlamaz	33
Göster Kendini	36
Hacc'dan Ali Şeriatı	38
Etkinlik Dünyanın Gidişine Dur Diyebilmek	40
İzlenim Sultanahmet Dilara Nur Kaya	42
Deneme Tabure Ammar Osmanođlu	44
Kültür • Sanat Elyesa Koytak • A. Zeynep Toprak	45
Salih Diriklik'le Sinemaya Flesbek A. Zeynep Toprak	46
Bâd-ı Sabâ'ya Aziz Erdoğan	48

Yüreğindeki Hikâye Et Ama Okunaklı Olsun!

YARIŞMAYA VAR MİSİN?

(Sadece Liseliler İçin)

“Arkadaşlık Öldü Mü?” konulu
ödüllü hikâye yarışması

Ödüller

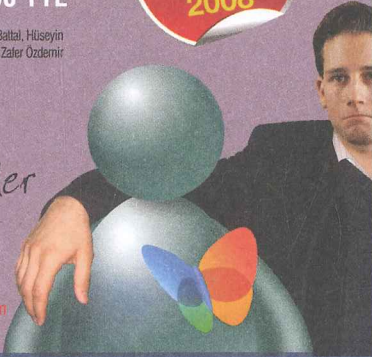
Birincilik: 1500 YTL
İkincilik: 1000 YTL
Üçüncülük: 750 YTL

Yarışma Jürisi: Aziz Erdoğan, Erol Baltal, Hüseyin Altıntaş, Tarık Tufan, Sibel Eraslan, Zafar Özdemir

genç öncüler

Mega Center C34-340/2
Bayrampaşa-İst.
Tel: (212) 640 01 22
Fax: (212) 640 01 25
iletisim@genconculer.com

Son
Katılım
20 Ocak
2008

Genç Öncüler dergisi 5. yılında Türkiye çapında 5. yarışmasını düzenliyor. Genç Öncüler dergisi “Arkadaşlık Öldü Mü?” konulu hikâye yarışması ile kimi çığlık, kimi isyan, kimi hüzün, kimi sükutla karışık seslere bir kere daha kulak kabartmak istiyor.

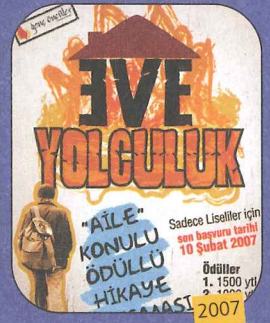
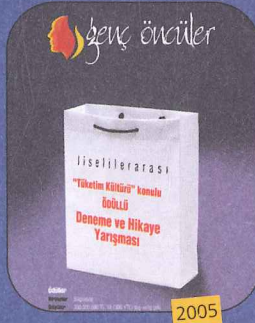
Yalnızlık, yabancılaşma, sanal ilişkilerle çevrelenen liseliler, arkadaşlık konusunu nasıl hikâye edecekler bakalım.

Genç Öncüler dergisi, daha önce düzenlediği “Televizyon’un Hayatımızdaki Yeri”, “Tüketim Kültürü”, “Sen Öğretmen Olsaydın” “Aile” konulu ve jürilerinde Abdullah Yıldız, Ahmet Kekeç, D. Mehmet Doğan, Metin Önal Mengüşoğlu, Şaban Abak, Ali Ural, Mustafa Miyasoğlu, A. Vahap Akbaş gibi isimlerin yer aldığı ve gelen eserlerin kitaplaştırıldığı gelenekselleşen yarışmalarına bir yenisi ile devam ediyor.

Genç Öncüler dergisinin düzenlemiş olduğu ödüllü hikâye yarışmasına sen de katıl. Teferruatlar şartlar önemli değil, konu belli, yüreğindeki hikâye et, ama okunaklı olsun, adres-telefon yazmayı da unutma. Gerisi aramızda. İstemezsen kimse bilmeyecek ne yazdığını. Hem yazandan ne eksğin var?

Ne dersin? “Arkadaşlık Öldü Mü?”

Geçmiş Senelerdeki Yarışmalarımız

ASİL BİR NESİL ASIM'IN NESLİ

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

*Asalet: Asillik, asil olma, taklit-kopya olmamak ya da yeni ortaya çıkmamış olmak, ikinci el değil, eskiden beri ve başlanıcından itibaren özü değişmemiş, katışıksız olan.

Hepimiz aynı ruh köküne sahibiz. Bizler; kendini Allah'ın bir yaratılış gayesiyle dünyaya gönderdiğine inananlarız. Bizler, dünya hayatını Hz. Adem'le başlatıp Hz. Nuh'un gemisine binenler ve yakmayan ateşi ellerine alıp Hz. İbrahim'in güllerine karışanlarız, Hz. Musa'nın asasının izinden yarılan denizi geçenler ve Hz. İsalar için Meryemler'ini Allah'a adayanlarız, Mekkeler'inden Medineler'ine göçenleriz. Bizler, aynı inancın ilmekleriyle tarih boyunca birbirine bağlananlarız; ve hepimiz aynı ruh köküne sahibiz. Bu inanç bizi, kendini yeterli görerek azgınlaşanlardan, yoksulu-yetimi itip kakanlardan ayırıyor. Görmediği halde yegâne rehber kabul ettiği akıyla, görmediği şeylere inanmayanlardan, dolayısıyla yaratılışı inkar ederek maymunların soyuna bağlananlardan bizi ayırıyor. Bizi İslam'ın asil ve asil soyağacına bağlıyor.

Bu soyağacının son asırdaki temsilcilerine bağlıyor. Necip Fazıllar'la Mevdudiler'in, Seyid Kutuplar'la Bediüzzamanlar'ın kardeş olduğu, bir olduğu, birlik olduğu bir dünyaya bağlıyor. Bizi Mehmet Akif'in Asım'ın Nesli dediği ideal nesillere bağlıyor.

Sonra bu topraklarda doğan her çocuğun öbür adının Asım olduğunu hatırlatıyor. Bir milletin son asrında yaşadığı en tarihi, en acılı, en kritik anlara kelimenin tam anlamıyla şahitlik etmiş **Mehmet Akif**'in asrın bütün problemlerine, karamsarlık estiren havasına rağmen bu topluma sunduğu, gençliğin vasıflarını, ruh yapısını, ilim, tahsil ve terbiye yolunu çizdiği **Asım**'ı hatırlatıyor.

Hz. Adem'den günümüze kadar nesilden nesile aktarılmış bayrağın son asırdaki taşıyıcısı olacak Asım'ın Nesli Genç Öncüler'i hatırlatıyor. Kendilerini altında ezilmeye mahkum eden bütün sahte sevgi, korku ve ümitlerden arındırarak özgürleştirmiş; ahlaki yozlaşmanın, tüketim kültürünün, Batı tipi yaşantının meydana getirdiği iç sıkıntısının, bunalımının yanına uğramadığı Asım'ın Nesli Genç Öncüler'i ...

Batı'nın ve Amerika'nın, dünyanın geri kalanını kendine taşeron kılmaya çalıştığı farkında olarak, onların sırtına yüklemeye çalıştığı yükleri üzerinden atmaya karar vermiş Asım'ın Nesli Genç Öncüler'i ... Gideceği yolu kendinin çizdiği Asım'ın Nesli Genç Öncüler'i ...

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

"Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek"

Bir Yoksulu Doyur!

Üzerindeki yüklerden kurtulmanın,
En sevdiğinden bile vazgeçebilmenin adı
Kurban,
yani Allah'a yaklaşmak.

"Başını ellerinin arasına alarak ben kimim ve bu hal neyin nesi" diye sorgulayıp kendini asil bir soykütüğüne yazdıran Asım'ın Nesli Genç Öncüler'i...

Başına savaşmadın
Başına yaşamadın
Başına ölmedin!..
Sezgi Karakoç

Büyük H

Adana'nın Kozan ilçesinde düzenlenen Öğretmenler Günü etkinliğinde yarışma birincisi başörtülü öğrenci kürsüden indirildi.

Adana'nın Kozan ilçesinde Belediye Sineması'nda düzenlenen Öğretmenler Günü etkinliğinde yarışma birincisi başörtülü öğrenci kürsüden indirildi. Öğretmenler Günü temalı kompozisyon yarışmasında "Bir Öğretmen Olmalı" başlıklı yazısıyla birinciliği kazanan Kozan İmam Hatip Lisesi öğrencilerinden Tevhide Kütük ödülünü almak için kürsüye çıktı. Kozan Kay-

makamı Aydın Tetikoğlu ve Garnizon Komutanı Hüseyin Çopur'un, "İndirin onu" diyerek tepki göstermesi üzerine Tevhide Kütük, İl Milli Eğitim Müdürü Mutlu Canbolat tarafından kürsüden indirildi. Gözyaşları arasında kürsüden inen öğrenci, vali Canbolat'ın karşına gelerek "Neden Hocam" diyerek tepki gösterdi.

Tevhide'ye zulmedenlere suç duyurusu

Eğitim Bir Sen, Mazlumder, Hukukçular Derneği, AKV ve Özgür-Der üyesi 50 kişilik grup, Tevhide Kütük'ü kazandığı ödülü almak için çıktığı kürsüden indiren Garnizon Komutanı, İlçe Kaymakamı ve İlçe Milli Eğitim Müdürü hakkında suç duyurusunda bulundu. Grup adına konuşma yapan Yıldız Ramazanoğlu, "yıllardır devam eden bir filmi izliyoruz. Oyuncuları, yeri, zamanı değişken ama senaryosu hep aynı. 'Artık yeter' diyoruz" Bizden öncekiler, biz ve bizden bir kuşak sonrası bu hukuksuz dayatma ile fazlasıyla muhatap oldu. Yeni nesiller bu anlamsız dayatmaya maruz bırakılmasın. Bu amaçla sesimizi yükseltiyoruz" dedi.

aksızlık!

Ödül aldığı kompozisyonunda, "...Sen bir ufku aydınlatmak uğruna mum gibi erimeye razı olan. Sen, taze ruhları işleyip onlara şekil veren. Ve sen ki; tarumar olmuş bir bahçenin son ümidi... Bir heykeltıraşın mermere verdiği şekil misali bilginle şekillendir beni..." diye sesleniyor öğretmenlere Tevhide. Ama 'onu indirin' emriyle gerçeğe dönüyor, gözyaşları ile...

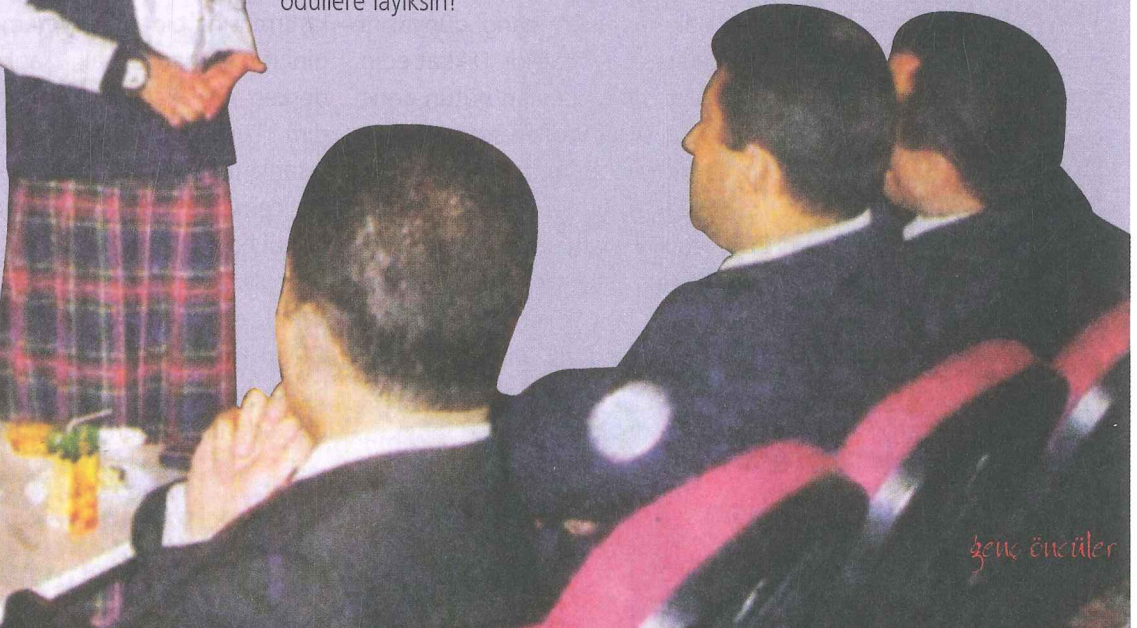
sözlerim Tevhide'ye

'Ülkeler değil, gönüller fethetmek isteyen' Sevgili Tevhide! Senin onuruna oynayanlar özür dilese de dilemese de sakın üzülme! Biz insan onuruyla oynayanları daha önce de gördük. Onlar da, "...bu kadına

haddini bildirin!" demişlerdi. Zaman geldi geçti, hak-hukuk tanımayanlara millet hadlerini bildirdi. Emeğini, bilgini, sevgini, duygularını, umutlarını sıraladığın kompozisyonun; örnek aldığın öğretmenlerince zaten birinciliğe layık görülmüş. Seni ben de tebrik ediyorum.

Ama sen, sokak çocuklarından, yetimlere, öksüzlere el uzatmak isteyen; Susuz çiçeklere yağmur olmayı düşleyen; emeği, sevgiyi, bilgiyi yücelten anlayışınla, daha büyük ödüllere layıksın!

"...Sen bir ufku aydınlatmak uğruna mum gibi erimeye razı olan. Sen, taze ruhları işleyip onlara şekil veren. Ve sen ki; tarumar olmuş bir bahçenin son ümidi... Bir heykeltıraşın mermere verdiği şekil misali bilginle şekillendir beni..."

H.ÜNSAL' DAN ALTAYLI' YA ÇARPICI CEVAP

"Galatasaray'dan neden gönderildiğimi ben zaten biliyordum. Fatih Altaylı bunu geç de olsa itiraf etti. Ne mutlu bana ki, dini yaşayan bir futbolcu olduğum için Galatasaray'dan gönderildim. O zaman da hiç üzülmemiştim, şimdi daha da mutlu oldum. Ne mutlu bana..."

Aydınlık Dergisine verdiği röportajda, "Galatasaray'daki son tarikatçı Hakan Ünsal'dı onu da ben yolladım" diyen Galatasaray'ın eski yöneticisi gazeteci Fatih Altaylı'ya, Hakan Ünsal'dan çok sert cevap geldi. 8sütün'un sorularını cevaplayan Milli futbolcu Hakan Ünsal, futbol camiasında çok konuşulacak açıklamalarda bulundu. Fatih Altay-

lı'nın sözlerini sürpriz bulmadığını söyleyen Ünsal, "Galatasaray'dan neden gönderildiğimi ben zaten biliyordum. Fatih Altaylı bunu geç de olsa itiraf etti. Ne mutlu bana ki, dini yaşayan bir futbolcu olduğum için Galatasaray'dan gönderildim. O zaman da hiç üzülmemiştim, şimdi daha da mutlu oldum. Ne mutlu bana..." dedi.

Yöneticilik yaptığı dönemlerde, Galatasaray'da oynayan futbolcular arasında cemaate bağlı olanlar hakkında ilginç açıklamalar yapan Fatih Altaylı'nın, "Hakan Şükür inanç dünyasını Galatasaray'a taşıdı. Dikkat edin Galatasaray'a gelen bütün genç çocuklar bir yerden sonra tarikata girmek zorunda kaldılar. Galatasaray bundan tam kurtuluyordu, Hakan gitmişti, son kalan cemaat kalıntısı Hakan Ünsal'ı da ben yollamıştım, dolayısıyla bir temizlik olmuştu." sözlerine, Hakan Ünsal adeta ateş püskürdü.

CEMAATE BAĞLI OLMAK ALTAYLI'NIN TEKELİNDE Mİ?

Fatih Altaylı'nın bahsettiği, takımından gönderilme olayını doğrulayan Ünsal, "Galatasaray'dan neden gönderildiğimi zaten biliyordum. Evet, ben Fatih Altaylı'nın da dediği gibi, Galatasaray'dan dini yaşantım yüzünden gönderildim. Bunu o zamanki bütün yöneticiler ve futbolcular da biliyordu. Kimse de karşı gelmedi. Bir tek Abdurrahim Albayrak'ın engel olmaya çalıştığını duymuştum." dedi.

Altaylı'nın 'tarikatçı futbolcu' yakıştırmalarına bir anlam veremediğini ifade eden Ünsal, "Tarikatçı derken neyi kastediyor anlamadım. Türkiye'de İslam'ı yaşayan insanların yüzde 70'i herhangi bir cemaate bağlı. En azından gönül bağlılığı vardır. Eğer bu tarikatçılıksa, eyvallah ben bunu kabul ediyorum. Bu Fethullah Gülen Hoca Efendi de olur, bir başka hoca efendi de. Bunu kabul ederim. Zaten buyum da.

Fatih Altaylı, Aydınlık dergisine verdiği röportajdan, sayı:1058.

Onun bahsettiği tarikatçı yakıştırması 'radikallik' sınıfına giriyor." diyerek, Altaylı'nın bu yaklaşımıyla cemaatleri küçük düşürmeye çalıştığını vurguladı..

GÜNDEME GELMEK İÇİN KONUŞUYOR

Fatih Altaylı'nın bu açıklamaları yapmakta çok geç kaldığını kaydeden Ünsal "Altaylı bunları neden zamanında söylemedi? Madem bu kadar cesareti vardı, bu kadar net konuşacaktı, keşke o zaman söyleseydi ya bunları. O zaman tepki alıp almayacağını hep beraber görseydik. Söylemezdi çünkü alacağı tepkinin boyutunu biliyordu. Şimdi oturup konuşmak kolay. Galatasaray'da yöneticiliği bıraktıktan sonra iki üç yıl Sabah Gazetesi'nde yöneticilik yaptı. Televizyonda programı vardı. Çıkıp da bu konular hakkında neden bir kelime etmedi anlamadım." şeklinde konuştu. Altaylı'nın eski medya gücünü yitirdiğini kaydeden milli futbolcu, Fatih Altaylı'nın medyada gündeme gelmek için bu tür açıklamalar yaptığının altını çizdi.

GALATASARAY BİZİ KABUL EDECEK CAMIA DEĞİL

Galatasaray Kulübü, bizim tarzımızda yaşayan, dini yaşantısını açık ve net bir şekilde belli eden insanların kabul edileceği bir camia değil. Özellikle Fatih Altaylı, hiç ama hiç kabul etmeyecek bir adamdır.

Gitmemizde kimsenin bir engellemesi olmadı. Bir tek Abdurrahim Albayrak'ın karşı çıktığını duydum, o kadar.

NAMAZ DA KILDIK ORUÇ DA TUTTUK ŞAMPİYON DA OLDUK

Bizim dönemimizdeki takımın oyuncu kalitesi çok iyiydi. Fakat bizim bir farkımız vardı, inanç birliği yapmıştık ve bu şekilde takımı bir yerlere getirmiştik. Tüm takım olarak birbirimizi çok seviyorduk ama inanç birliği bizi daha kuvvetli bir birlik-teliğe ulaştırmıştı.

"Biz, Namaz da kıldık, oruç da tuttuk ama şampiyon da olduk." Hem de dört sene üst üste. UEFA Kupasını ve Süper Kupa'yı aldık. Başarı adına neler yaşanacaksa hepsine de yerine getirdik...

Ersin Çelik (8sütun.com)

Altaylı'nın 'tarikatçı futbolcu' yakıştırmasına bir anlam veremediğini ifade eden Ünsal, "Tarikatçı derken neyi kastediyor anlamadım. Türkiye'de İslam'ı yaşayan insanların yüzde 70'i herhangi bir cemaate bağlı. En azından gönül bağlılığı vardır. Eğer bu tarikatçılıksa, eyvallah ben bunu kabul ediyorum.

Doğunun inkılâpçı çocuğu

Asım

Akif, bütün Safahat kitabı boyunca, zamanını miskinlikle tüketen, dört bir etrafını sömürgeci güçlerin kuşattığı topluma bir inkılâp aşısı yapmaya uğraşır. Asım ise bu toplum içerisinde doğacak yeni, inkılâpçı bir neslin prototipidir.

Mehmet Akif ERSOY

Safahat'ın altınca kitabı Asım başlığını taşır. Tek bir şiirden ibarettir. İçerisinde, sonradan Çanakkale Şehitlerine namıyla meşhur olan destanı da taşımaktadır. Birinci Cihan Harbi'nin hemen arkasından, o zamanki adıyla Harb-i Umumi'de, 1919 yılında kaleme alınmıştır. Dönemin bütün siyasi ve sosyal meselelerine bir şekilde değinilmektedir bu şiirde. Hocazâde (Mehmet Akif) ile Hocazâde'nin babası Tahir Efendi'nin talebesi Köse İmam arasındaki diyaloglardan oluşmaktadır. Arada bir Hocazâde'nin oğlu Emin ve Köse İmam'ın oğlu Asım da konuşmalara katılmaktadır. Mekân ise Akif'in Sarıgözel'deki baba evidir. Akif, bütün Safahat kitabı boyunca, toplumunun geleneğini şiddetle tenkide tabi tutar. Şimdiki zamanını ise zillet ve miskinlikle tüketen, dört bir etrafını sömürgeci güçlerin kuşattığı topluma bir inkılâp aşısı yapmaya uğraşır. Asım ise bu toplum içerisinde doğacak yeni, inkılâpçı bir neslin prototipidir.

Mehmet Akif, doğunun bu inkılâpçı çocuğunu, Asım'ın şahsında karakterize etmiştir. O güne kadar tanınan ve bilinen, tabir caizse geleneksel itikat ve ahlak telakkilerini alabora eden bir hayli farklı bir model olacaktır kahramanımız.

Mesela Köse İmam "Hocanın attığı dayak yerinden gül biter" diyerek bildiğimiz medrese mantığını sergilerken, şairin hemen itirazı gelir: "Dayak amentüye girdiyse benim karnım tok/ Gül değil kıl bile bitmez" diyecektir.

1911 Yılında Darülfünun edebiyat Şubesi Hocalarıyla

Mehmet Akif, Asım'ın nesli için çok farklı bir rol biçmiştir. Bütün bu uzun şiir boyunca giderek yükselen bir hayat grafiği onları beklemektedir. Bu, her seferinde alışmışın, bildik olanın, bugüne kadar gelenin izlediği yola, ille de yeni bir işaret taşı dikerek gerçekleştirilir. Mesela tekkelerin alışıldık hoşgörü ve rıza felsefesine çatar. Bunu, onların tevekkülü, bir uzlet köşesine çekilerek, adeta dünyadan uzakta, çilekeş bir hayat şeklinde gösteren idraklerine darbeler vurarak yapar.

Medreselere de dokundurur: İbni Rüşd, İbni Sina ve Gazaliler'in neden artık yetişmediğini sorgular. Daha da ileri giderek kimse-nin bugün bile kolay kolay cesaret edemeyeceği bir uyarı pencesi açar. Der ki: "Yedi yüz yıllık eserlerle bu dinin hala/ İhtiyacatını kabil mi telafi, asla!/ Doğrudan doğruya Kur'andan alıp ilhamı/ Asrın idrakine söyletmeliyiz İslâm'ı."

Asım'ın kulaklarına, adeta her saniye acıtan, ve görenlerin hemen dikkat kesileceği bir büyüklükte çarpıcı küpeler takmaktır maksadı. Ki hiçbir vakit ödevlerini unutmasın, sorumluluğundan kaçmasın.

"Hak namına haksızlığa ölsem tapamam/ Doğduğumdan beridir âşıkım istiklâle/ Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lâle" mısraları bu tutumun çok açık örnekleridir. O tarihlere kadar kulluk/ kölelik gibi kavramları insandan insana doğru rahatlıkla ve pervasızca kullanan bir toplum için bu sahici bir devrimdir. Babalar çocuklarını evlerine gelen konuklara "köleniz" diyerek tanıtır ve bunu sanki İslâm ahlakının, edep ve terbiyenin bir gereği sayarlardı.

"Adam aldırma da geç git diyemem, aldırırım/ Çiğnerim, çiğnenirim Hakkı tutar kaldırım." Diyen yürekli bir yiğittir o. Mehmet Akif kelime-i tevhidin manasını en doğru kavrayan bir mümindir. Biliyordu ki orada evvela sahte ilahları inkâr sonra Allah'ı tasdik vardı. O halde Asımlar da bu kelimenin öğretisini bilmeliydiler. Kimi, neyi inkâr edecekler ve kime iman edeceklerdi.

Oysa Akif artık Asımlar'ın kendi başlarına birer şahsiyet olmaları gerektiğini, isim ve kimliklerini kendi başlarına ibraz etmekten utanmamalarını hatırlatır.

Nitekim insanın (örneğimizde Asım) uysal bir koyun gibi olmasını öğütler. Oysa tarikat geleneğinde "şeyhine niçin diyen iflah olmaz" denilmekteydi. "Dövene elsiz gerek/ Sövene dilsiz gerek" tekerlemesi hayatın, itaatın, dindarlığın hatta takvanın ölçüsü sayılmıştı. Akif'in öğretisi bunu tersine çe-

rin kalbine bir damla olsun ümit akıtmamışlardır öğreticiler. Daha dünyaya gelirken kulaklarına sanki o insanların ezan yerine "batacaksın" diye kötümser bir nefes üflemişlerdir. Hayata gözlerini açmadan, batmayı öğretmenin/ öğrenmenin ne hüneri olabilir ki? Böylesine bedbin bir ruh haliyle büyüyen toplumun üyeleri elbet meskenet ve zillet içerisinde kalır.

Yeis ve umutsuzluğu neredeyse ezbere bilen geçmiş zamanın gençliği, azim denilen faziletten

Asım'da sembolleştirerek bütün bir toplumun itikadi ve sosyolojik fotoğrafını çeken şair, gizli bir kibirle Müslümanlık iddiasındaki topluma, en şiddetli tenkidini işte tam bu noktada yapar: "Müslümanlık bu değil, biz yolumuzdan saptık/ Tapacak bir putumuz yoktu, özendik yaptık." Bu hususta tam ziddi düşünce ve inançların sahibi Tefvik Fikret ile bir noktada birleşirler. Çünkü Fikret de şöyle yazmıştır vaktiyle: "Beşerin türlü dalaletleri var/ Putunu kendi yapar kendi tapar."

Şüphesiz bu eleştiriler oldukça keskin ve şiddetlidir. Fakat şurası unutulmamalıdır ki bundan daha kötüsü, Müslüman dünyadaki mevcut geriliğin müsebbibi olarak doğrudan doğruya İslâm'ı suçlamaktır. İşte Akif Aziz İslâm'ı bu töhmetten uzak tutmak maksadıyla o dozdaki tenkitlerini yapmıştır. Değil mi ki bizim işlediklerimiz yüzünden, inanç manzumemize bir zarar ve hafiflik dokunsa bu bizim için bağışlanması en zor bir vebaldir. İdealindeki yeni toplumun önderi sayacağı Asım'da müşahhaslaştırdığı yeni Müslüman tipine ve geçmiş Doğu toplumlarına geçmişini hatırlatırken, olağanüstü isabetli teşhisleri vardır. Şiirinde de yüksek etki gücüne dayanarak bakın şöyle söylüyor: "Pihti halinde yürekler, cevalansız kanlar/ Çevirip yastığı tekrar uyuyor kalkanlar." Hakikate kulaklarını tıkayan, etraftaki fitne fesadı görmezden gelen, kendisine değmeyen yılanı kutsayan, Hakkı işitmek için yorganı başına çeken bir toplum fotoğrafı var burada.

Şüphesiz bu eleştiriler oldukça keskin ve şiddetlidir. Fakat şurası unutulmamalıdır ki bundan daha kötüsü, Müslüman dünyadaki mevcut geriliğin müsebbibi olarak doğrudan doğruya İslâm'ı suçlamaktır. İşte Akif Aziz İslâm'ı bu töhmetten uzak tutmak maksadıyla o dozdaki tenkitlerini yapmıştır. Değil mi ki bizim işlediklerimiz yüzünden, inanç manzumemize bir zarar ve hafiflik dokunsa bu bizim için bağışlanması en zor bir vebaldir.

virmiştir. Asım'ın başı kesilir lakin çekilmeye gelmez bir karakteri çizilmiştir. O zalimin hasmı, mazlumun ise dostudur. "Adam aldırma da geç git diyemem, aldırırım/ Çiğnerim, çiğnenirim Hakkı tutar kaldırım." Diyen yürekli bir yiğittir o. Mehmet Akif kelime-i tevhidin manasını en doğru kavrayan bir mümindir. Biliyordu ki orada evvela sahte ilahları inkâr sonra Allah'ı tasdik vardı. O halde Asımlar da bu kelimenin öğretisini bilmeliydiler. Kimi, neyi inkâr edecekler ve kimime iman edeceklerdi.

Önceki nesillerin yetiştirilme şekillerinden bahseder. Ve gençle-

habersiz bırakılmıştır. Bunun sebebi küçüklerin yerine de büyüklerin düşünmesi, küçüklerin yerine de büyüklerin fikirlerini söylemesi ve oy kullanmasıdır. Bütün bunlar toplumda son derece tehlikeli bir şahsiyet gecikmesi yaratmıştır. Kendini kendi idraki ile tanımayan, bilmeyen insan başkasını nasıl bilsin? Bu toplumda iki üç yüz seneden beridir gençliğin serpilemediği gerçeğini vurgular. Ve sebebini açıklar: "Çünkü biçarenin geleceğine imanı harap." Geleceğine dair ümit ve imanı kalmamış bir neslin elbet kurtuluşu imkânsızdır.

Önemli olan şudur; Akif acaba bu topluma iftira mı ediyor; yoksa söylediklerinde hakikat payı var mı?

Allah insanlara Kitap ve Hikmet vermiştir. Kitabı, ölümlerin başında bir efsun niyetine, hastaların başında da şifa maksadıyla okumanın dışında bütün işlevlerinden soyutlandırılan bir topluma başka ne söylenir? Hikmet'i ise kız erkek ayırmaksızın yalnızca çocuklarına isim olarak takan bir toplum.

Akif, Safahat'ın, Asım'dan başka bölümlerinde de, yahut denilebilir ki her bölümünde bu hususlara ısrarla vurgu yapmaktadır. İlk Allah'ın dini ile ataların dini arasındaki çatışmada Allah'ın dinine çağırır. Sonra bu dinin ölümlerini dini olmadığına dair Kur'an'dan misaller gösterir. "Biz dedemizden böyle gördük" diyen muhafazakâr ve gelenekçilere "Ya onlar yanıldıysa" ihtarını hatırlatır.

Safahat'ta adı geçen Köse İmam'ın oğlu Asım inançlı bir gençtir. Ve Hocazâde'nin öğrencisidir. Hocazâde onu birçok yere birlikte götürmekte, gözünün açılması için gayret sarf etmektedir. Genç Asım okuldaki derslerini birtakım eylemler uğruna ihmal etmektedir. Eylemler ise genellikle bir tür güç gösterileri mahiyetindedir. Akif, şair, veteriner hekim, hatip ve iyi bir güreşçidir. Asım'ı da kendisi gibi yetiştirdiği için Asım güç gösterilerinden haberdardır. Nerede kötü

bir hal görse derhal müdahale edecek kadar kanı kaynayan bir delikanlıdır. Kumarcane, meyhaneye ve benzeri işret meclislerine hiç tahammülü yoktur. Alenen oruç yiyenleri pataklamakta mahirdir. Safahat'ın bu kitabında da zaten Köse İmam, oğlunun bu tarz davranışlarından ötürü, hocası Akif'e şikâyetinde bulunmaktadır. Uzun konuşmaların ardından Asım'ı yanına alan Akif'in öğütleri pedagoğlara, psikoloğlara ders ve örnek olacak mahiyettedir.

Asım'ın eylemleri ilk bakışta tek başına birer fazilet örneği sayılabilir. Ancak Akif, tek başına fazilet gözetilerek girilen eylemlerin güdük kalacağını öğütler. Ve der ki; fazilet ile marifet eğer müştereken gözetilirse bu milleti merhume kurtulur. Yoksa ne tek başına marifet ne de fazilet, milletin kurtuluşunu sağlayamaz. Öyle ise ilim ile kuşandıktan sonra erdemli davranışlar ancak o zaman bir anlam ifade edecektir. Aksi halde yani marifetsiz bir fazilet davranışı sonuçta rezalete dönecektir. Ve sözüne noktayı koyar: "Marifetten de cüda şark, faziletten de."

İnkılâp acı bir reçetedir. Akif bunu şiirle şerbetlendirerek topluma sunar. Umulur ki Asımlar sunulan bu kıssalara takılıp kalmasınlar. Onun ruhunda yatan hisseyi alsınlar.

سقا خا صخره جت بقری بید ناز سید ؟
"گرم لم بگاشی نازجه ! " ریسیم ، صفایست
هرج درج ایندیک ادواره ده جز او کتاب ..
سی آمان اربنداید استیجاب
"بو طاستد .. ریدیک ، تعبی ریسیم بگه
روحت رهسی ریسیم ده ، کیرسیم کاشته
صورته . کون قتی آسیم ده ، درانابله
فانابان کدیه جیسیم بون اهراید ؟
سور بررطلد آهیه زهره چانسیم ده طاران
یری فایلی ترتیای اوزانسیم اوراون ؟
سه بو آویزه نک آتسه ، بو وقتس فاشته
اوزانیکه ، کیمه ، نهایی قیرسیم بانه
نه به دارک کبی نازجه قدر کلنسیم
کونوزیه جرایله آویزه کی لیرز انسیم ؟
تولده نه بقری ، افسانوی ، صایسیم باره نه ...
بیر برشی بایر بیدیم ریسیم خاطره که !

(Handwritten signature)

Mehmet Akif'in kendi el yazısı

M. Akifin cenazesi gençliğin elleri üzerinde kaldırıldı

Üstat Akifin cenazesi, Be yoğlu hastanesinden otomobil ile alınmış, Beyazıt ca-

Zengin olmak

Cömertliği

Üstad çok cömertti. Her hangi bir arkadaşının parasız kaldığını hissedince he-men kesesini ortaya döker :

— Bunun yarısını sen al, yarısını bana bırak, derdi. Karahisarlı Kâmil Efendi anlatıyor : Ben Anadolu Hisarı'ndan vapura binmiştim. O da Beylerbeyi'nden bin-di. Vapurda uzun uzadıya görüştük, konuştuk. Vapur-dan çıkarken acıklı vaziyette malûl bir fakir gördü. Cebinde ne kadar parası varsa çıkarıp fakirin eline boşaltıverdi.

Yenicami önüne geldik. Gazete almak istedi. Ceplerini yokladı. Bir gazete alacak kadar parası kalmamış, hepsini vermişti.

Vefat İlanı

En hoşlanmadığı kimseler

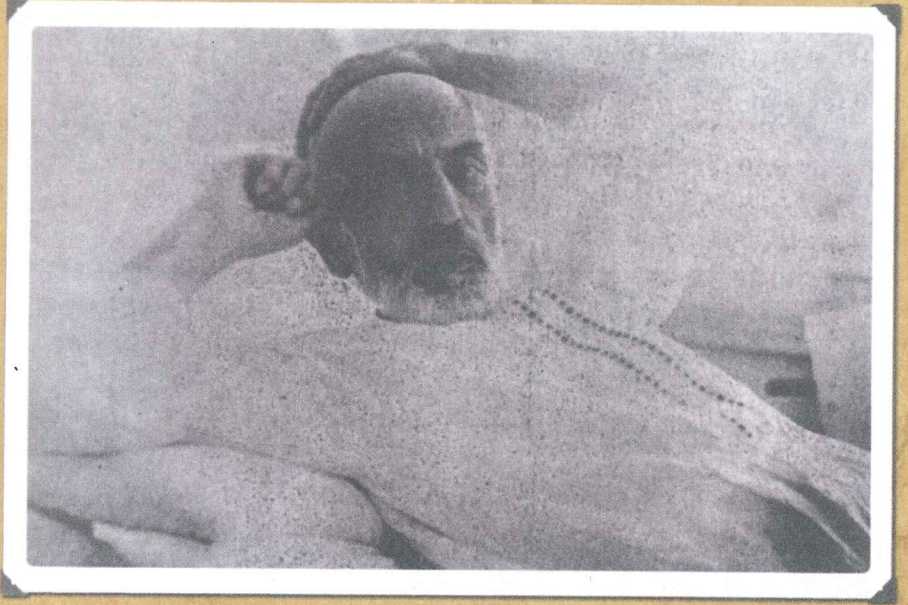
İttihat ve Terakki'ye girenlerin çoğaldığı bir zamanda idi. her gün kendisine: En çok hoşlanmadığınız kimdir? Diye sordum. Biraz düşündü, dedi ki: Geçmişlerinin vatan hesabına on parası geçmemiş, bir damla kanı dökülme-miş, bir hizmeti sevk etmemiş olduğu halde ağzını memleketin temiz kan damarlarından birine yamayarak emmekte bulunan serseri tufeyliler yok mu, işte en sev-mediğim bunlardır.

İzzeti nefsi

Üstadın çok büyük izzeti nefsi vardı. Allah'ın müminlere tahsis ettiği izzet üstatta bütün manas ile tecelli etmişti. Müddeti hayatında hiç bir defa, hiç bir kimseye karşı zillet göstermemişti. Bin türlü zahmetlere, meşakkatlere maruz kalmış, her müşkülata göğüs germiş, izzeti nefsinin rencide edecek ufak bir söze, ufak bir muameleye, hattâ ufak bir ba-kışa bile tahammül etmemiş; makamını, memuriyetini, maişetini, her şeyini feda etmiş; yine kimseye boyun eğmemiştir. Şeref ve haysiyetine bütün ömründe hiç bir toz konduramamış, daima alını yüksek, kalbi yüksek yaşamış, izzeti nefsinin muhafaza etmiştir.

Sevmedikleriyle alakasızlığı

Kızdığı adamlarla yalnız görüşmezdi. Onlarla selamını keserdi. Fakat onlar hakkında kindar bir kin beslemezdi. O derece ki onların bir zarara, bir felakete uğramasını kalben bile temenni etmezdi. Onlara bir şey olsa "vah vah, zavallı! Der, müteessir olurdu. Ona husumet gösterenler hakkında hiç bir vakit hiç bir fena temennide bulunduğunu işitmedik. Hasımları da kalbilerini yoklasınlar. O vakit Mehmet Akif'le aralarındaki farkı görürler. Onun ne büyük bir insan olduğunu anlarlar.

Yazmak istediği piyes

Ömer Rıza yazıyor: "Üstad, İslam –Türk tarihinden alınma bir vak'anın ilhamı ile bir piyes de yazmak istediğini söylüyordu. Vak'a Ehlisalıb harpleri devrinden alınacak, Eyüboğlu Salaheddinin kahramanlıklarını anlatacağı...."

Ümitsizliğe düşmanlığı

M. Akif, ümitsizliğin müthiş düşmanı idi. Ye'se (ümitsizliğe) karşı ateş püskürürdü. En talakatlı zamanlarda, devleti, milleti her taraftan musibet kapladığı, bütün ümitler kırıldığı, maddî, manevî, her şey sönüp gitti zannedildiği en tehlikeli zamanlarda o ümitsizliğe kapılmamış, ümitsizliğe düşenleri şiddetle eleştirmiş, "ümitsizliğin küfür–den, intihardan başka bir şey olmadığını, bağırış, şiir–ler yazmış, kürsülerde hutbeler vermiş, ümitsizliğe kapılan kalblere ümitler vermiş, gönülleri he–yecana getirmiştir.

Her şey'in mahvolup gitti zannedildiği bir zamanda:

Doğacaktır sana vadettiği günler hakk'ın

Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Gibi iman saçı, bütün cemaatin ruhunu heye–canla titreten, ümitle dolduran hangi bir söz, hangi bir şiir vardır? Hangi bir şair öyle bir zamanda bu kadar kuvvetli, bu kadar yüksek bir şiir söylemiştir ve söyleyebilir?

Ümitsizliğe karşı üstadın bu coşkun imanı hiç şüphe yok ki Kur'an'dan mülhemdir. Ümitsizliğe karşı ateşler püs–küren ayetler üstadın ruhu ve fikri üzerinde çok etkili olmuştur. O iman oradan gelmiştir. O ateş ora–dan sıçramıştır. O, ye'se (ümitsizliğe) karşı daima yanar dağlar gibi feveran halinde idi.

Merkeple Kurt

Kurt uzaklardan bakar, dalgın görürmüş merkebi saldırırmış ansızın yaydan boşanmış ok gibi.

Lakin aşkolsun ki aldırmaz da otlarmış eşek Sanki tavşanmış gelen yahut kılıksız köstebek! Kâr sayarmış bir tutam ot fazla olsun yutmayı...

Hasmı derken çullanmış yutmadan son lukmayı! Bir hakikattir bu, şaşmaz, bildiğin üsluba sok: Halimiz merkeple kurdun aynı asla farkı yok.

Mehmet Akif'le ilgili düş

"Ben de Peygamberimiz gibi 63 yaşında ölüyorum. Bunun için çok mutluyum!" diye ölümüne bile sevinen bir insan. Ve kaleme aldığı , karşılığında ödül olarak verilen 500 liralık ikramiyeyi almaması ile ünlenen ve en coşkulu şiiri yazmakla bir milletin sesi olan, çok yönlü doğuyu ve batıyı bilen büyük bir İslam alimi, bilgini ama en önemlisi de tam bir karakter adamı olarak kendinden söz ettiren bir insan...

Adı, Mehmet Akif Ersoy.

Nasrullah Camii'nde yaptığı heyecanlı konuşmalar, fedakârlığı, sözünün eri oluşu, kar yağdığı bir gün saatlerce yürüyerek bir dostuna verdiği sözü yerine getirmesi ve nüktedanlığı ile dahi sohbetlerde sıkça anılan bir insan...

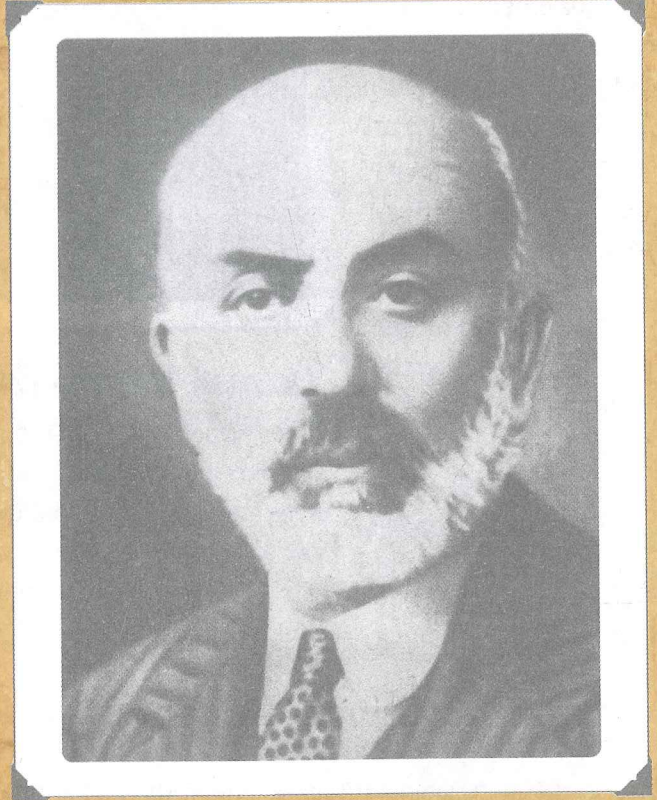
Adı, Mehmet Akif Ersoy.

Âkif, seksen seneden fazla bir zamandan bu yana konuşuluyor, yazılıyor ve tartışılıyor. Âkif hakkında bu kadar çok söz söylenmesinin, bu kadar çok yazı yazılmasının sebepleri bir türlü bulunamıyor. Türk sinemasının, bu kadar tarihe mal olmuş biri için sinema filmi yapmamış olması, hatta ona özgün bir belgeselin bile adam akıllı çekilmediği ülkemizde, biz, Asım'ın Nesli olacak gençlerimize Mehmet Akif'i sorduk.

Sorumuzu sorarken onu anlatmasını istemedik, gençlerden.. Bir film yapmaya kalksanız, onunla ilgili olarak, nasıl bakar, neler yapardınız dedik.

Bu ince zeka sahibi insanının filmi siz nasıl yapmayı düşünürdünüz. İşte aldığı-mız cevaplar

Dilara Nur Kara

Elif Şallı (19): Mehmet Akif gibi bir şairin hayatını film yapmak için önce onun hangi duygulara bu şiiri yazdığından başlarım.

Tuba Satır (16): Yaşantısını yoksulluğunu çektiği acıları yanışma sonucunda verilecek ödülü reddetmesi İstiklal Marşı'nı yazdığındaki düşüncelerini yorumlarının büyüklüğünü şairsel özelliğini düşünsel zenginliğini vatan sevgisini canlandırırıldım.

Kezban Aydın (16): Onun çektiği zorlukları onun yaşadığı ortamları gözümün önüne getirirdim ve onun o anları bütün insanlara anlatmak isterdim. Keşke onları yaşasaydım oradaki duygularımı yazardım. Çektiğim filmi ona yakışır bir şekilde çekerdim. Herkesin o zamanları gözünün önünde bulundurup ona yakışır bir şekilde filmi yapardım.

Ünceleriniz için söz sizde

Türkan İnan (18): İstiklal marşını yazarken çektiği sıkıntıları o zaman dilimindeki ruh halini ve ölümünü canlandırırđım. Gerçi onun gibi bir ustayı nasıl canlandırırđım ya da öyle bir cesareti nasıl bulurđum bilemiyorum

Meryem Bulut (16): Yapılan yarışmada sırf vatan sevgisi için ödölü alamadan istiklal marşını yazdığını anlatırđım. Onun yaşamıyla ilgili en çarpıcı yönlerini ele alırdım. Tarihte ailesinden ve yaşantısından çok az bahsetmiş bütün yönüyle bahsederdim.

Zeynep Yeşilyurt (17): Çocukluğundan kurtuluş zamanındaki tavırlarında vatan sevgisinden bahsederdim

Safiye Gedizli (16): M.Akif çok önemli biri olduğunu düşündüğüm için her şeye yer verirdim. Benim filmim herhalde çok uzun olurdu. Onun gibi birini ne kadar uğraşsam da tam anlamıyla canlandıramam zaten bu yüzden filmin sonuna bir özür mektubu yazardım.

Büşra Bal (16): Kişiliğini yansıttırđım. Ahlakı yardım severliğini televizyona aktarırdım. Samimiyetini ele alırdım.

Özgenur Metin (16): Vatan sevgisini gönül zenginliğini Mehmet Akif'in yaşadığı bölgelerde filmimi çekterdim. Onun yaşamını ağır basmasını yani ön plana alırdım

Sözünde duruşu

Verdiği sözü daima yerine getirirdi. Meğerki ölüm veya ona yakın bir mani zuhur ede. Yağmurlu, fırtınalı, bir havda sırlıklam bir halde ta icadiye tepesine kadar çıktığını, söz verdiği dakika da Fatih Hoca'nın kapisında bulunduğunu, Fakat Hocayı bulamayınca çok canı sıkılmış olduğunu fatih hocadan hikaye etmişti. (sahife 203)

Asım da şunu anlatıyor: Ben Üstad, Ferid Bey Kadıköy'ünde bir yere gidecektik. Üstad çengelköyünden gelecek, bizde istanbuldan geleceğiz, Haydarpaşa iskelesinde bulaşacağız.

Ogün müthiş yağmur yağmıştı. Ben üstadın halini bildiğın için yağmur, çamur yola çıktım. Eminönü'ne geldiğim zaman orası bir göl halinde idi. Köprüyü geçmek imkanı yoktu. Fakat nasıl kalabilirdim? Hemen hamal arkasına geçtim. Kadıköy iskelesine geldiğim zaman üstadı orada elinde şemsiye ile beklerken buldum. Vapurun hareketine beş dakika vardı.

Şemsiyeyi görünce hayret ettim. Şemsiye taşımak adeti değildi. Yağmurun şiddetinden onu yolundan alıkoymak istemişler. Bunu imkan olmadığını görünce beylerbeyi kahvecisi eline bir şemsiye vermiş.

Bu kadar fedakârlık ederek geldiğimden dolayı ondan takdir beklerdim. Fakat o, hiç o taraflı olmadı. Bunu gayet tabii bir şey ad etti. Ferid beyin gelemediğine çok canı sıkılmıştı. Müdafaa edeyim dedim: İhtiyar adam! Bu yağmurda nasıl gelebilir? Benim nasıl gediğimi bilir misiniz? Eminönü'nden hamal arkasına geçtim.

O hiç istifini bozmadan:

-Amma bugün sözleşmişdik, bizi bekliyorlar. Ölümünden yahut ona yakın bir şeyden başka insanı hangi şey yolundan, sözünden alıkoymabilir?

Tarihte BU AY

➤ **1936:** İstiklal Marşı şairi Mehmet Akif Ersoy 63 yaşında İstanbul'da vefat etti.

➤ **1914:** Harbiye Nazırı ve Erkanı Harbiye Umumiye Reisi Enver Paşa'nın, Rus işgali altındaki toprakları kurtarmak ve Rusya içlerine ilerlemek amacıyla planladığı Sarıkamış Harekâtı başladı. Harekât binlerce askerin ölümüyle sonuçlandı.

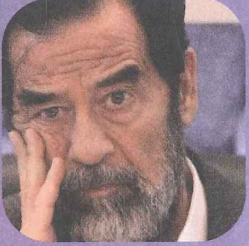
➤ **1893:** İstanbul'da yaşanan aşırı soğuklar nedeniyle Haliç dondu.

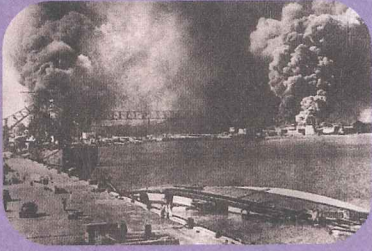
➤ **1917:** İngilizlerin işgaliyle Kudüs, Osmanlı egemenliğinden çıktı.

→ **1941:** İstanbul'da ek-mek karneye bağlandı.

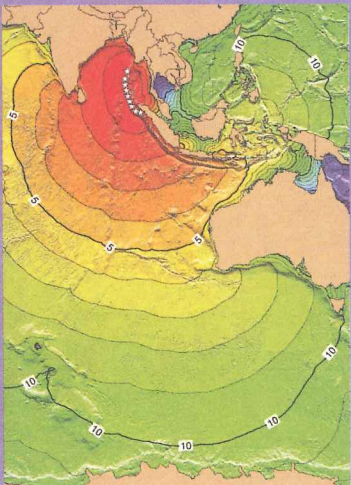
→ **2003:** Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin, doğum yeri Tikrit'in 20 km yakınındaki El Dor kasabasında bir sığınakta ABD'li askerler tarafından yakalandı.

→ **1941:** Japon uçakları Amerikan deniz üssü Pearl Harbor'u bombaladı, 2 bin 400 kişi hayatını kaybetti.

→ **1987:** İsrail askerlerinin Gazze Şeridi'ndeki Cebeliye Mülteci Kampına düzenledikleri saldırı sonucu intifadanın ilk şehitleri verildi.

→ **2004:** Endonezya'nın Sumatra adası açıklarında meydana gelen 9.0 büyüklüğündeki deprem ve sonrasında meydana gelen tsunami sonucu, yaklaşık iki yüz elli bin kişi hayatını kaybetti.

KASIM GÜNDEMİDEN YANSIYANLAR

• Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, DTP'nin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'nde dava açtı.

• Bosna Hersek'i 1-0 yenen A Milli Futbol takımı 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası'na gitmeye hak kazandı.

• Bulgaristan'ın baraj kapaklarını açmasıyla taşan Meriç, Arda ve Tunca nehirleri Edirne'de sel baskınlarına neden oldu.

• İstanbul Feshane'de, çok sayıda sivil toplum örgütünün katkısıyla Uluslar arası Kudüs Buluşması gerçekleşti.

• Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi(AİHM), Çeçenistan'daki yargısız infaz, kayıp kişiler ve mülkiyet hakkıyla ilgili yapılan üç şikâyet başvurusunda, Rusya'yı mahkum etti.

• Cumhurbaşkanı Gül'ün davetlisi olarak Türkiye'ye gelen Filistin Devlet Başkanı Mahmut Abbas ve İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres, Meclis'te konuşma yaptı.

• Şampiyonlar liginin A grubunda bulunan Beşiktaş, İngiliz Liverpool ekibiyle İngiltere'de oynadığı karşılaşmada 8-0 yenildi. Bu skor Şampiyonlar Ligi'nin en ağır hezimetini olarak tarihe geçti.

• Irak'a komşu ülkeler toplantısı, geniş bir katılımı İstanbul'da gerçekleştirildi.

• Hakkari Dağlıca'daki baskın sonucu kaçırılan 8 asker, serbest bırakıldı.

Sebeplerin

Selçuk Kütük

Kişi, her şeyin kontrolünün Allah'ın elinde olduğunu ve her işin hikmetle yapıldığını bilir. Vukua gelen hadise hoşuna gitmemiş olsa bile Allah'ın muradının böyle olduğunu anlar. Önce kendine döner ve iç muhasebesini yapar. Sonra, kızgınlık ve şikâyet belirtisi göstermeksizin gerekli tedbirleri alma yoluna gider. Sopa ile halıyı dövenin maksadı halıyı hırpalamak değil, üzerindeki tozları temizlemek içindir. Ne kadar çok kir varsa o kadar vurmak gerekir.

Terzilik sanatından anlamayan biri, bir terzinin kıymetli bir kumaş parçasını kesip biçmesinden rahatsız olur. Kumaşın zıyan edildiğini ve işe yaramaz hale geldiğini düşünür. Hâlbuki terzi, işini büyük bir ustalıkla yapmaktadır ve parçalar birleştirildiğinde güzel bir elbise ortaya çıkacaktır. Kumaşın parçalanmasından duyulan rahatsızlığın sebebi terziyi gerektiği gibi tanımamak, elbise yapma sanatını

Yüzme bileninin denizde hareketsiz ve sakince durması onu boğulmaktan kurtarır, fakat yüzme bilmeyenin beyhude çırpınması fayda vermez, boğulur. O halde Allah'ı tanımak (yüzmeyi öğrenmek) ve olaylar denizinde boğulmamak için boş yere çırpınmayı bırakmak gerekiyor.

bilmemek ve işin sonunu görememektir. Buna benzer şekilde Cenab-ı Hak, bu âlemden olup biten olayları ve hayatımızla ilgili planları bir terzinin kesip biçmesi gibi düzenlemektedir. Allah'ın tüm işleri hikmetle idare ettiğini fark edemeyen ve olup bitenlerin sonunu göremeyenler kendilerini "sürekli bir itiraz hali" için

de bulurlar. Başımıza gelen çeşitli sıkıntılara ve hoşumuza gitmeyen şeylere yönelttiğimiz itirazlar aslında Allah'ın takdirine razı olmamak ve bizler için belirlediği şeyleri beğenmemek anlamına gelir. Allah'tan razı olamayışın, kendi bildiğine itimat etmenin ve itirazın bu dünyadaki cezası ise kendisini "stres" olarak gösterir.

Bir terzi bizim için bir elbise dikmek istediği zaman bizi provaya çağırır, sağa sola çevirir ve hatta bazen iğne bataabilir, canımız yanabilir. Fakat terzinin maksadı canımızı yakmak değil, güzel bir elbise çıkarabilmektir. Eğer köhne evimizi yenilemek istiyorsak eskisini yıkmak zorunda değil miyiz?. Toprağı sürüp onu dağıtan adama kızmak akıllıca bir davranış mıdır? Böyle yapılmazsa ürün nasıl elde edilecek?

Cenab-ı Hak bizleri cennete layık bir hale getirmek ve seviyemizi yükseltmek için hepimizi bir takım olaylar zincirinin içine so-

esiri Yoktur

kuyor. Bir buğday tanesinin nihai maksadına (kendi kemal noktasına) ulaşana kadar hangi acılara maruz kaldığını düşün: Önce başaktan kesilir, sonra değirmende öğütülür, daha sonra fırında pişirilir. Nihayetinde ekmek olduktan sonra bir bedene girer ve "can" olur...

Sebepleri tesiri olmadığını ve her şeyin Cenab-ı Hakkın elinde olduğunu bilen kişi herhangi bir meseleyi yorumlarken olaylara ve insanlara takılmaz. Çünkü "sebepler" kendi başlarına iş yapamazlar. Bir başka ifadeyle, sebepleri yaratan (müsebbib-ül esbab) Allah'tır. O halde canımızı sıkın ve hoşumuza gitmeyen bir takım şeyler başımıza geldiğinde "sebeplere" kızmayı ve suçlamayı bir tarafa bırakmalıyız. Tüm olup biten hadiselerin arkasındaki hakiki failin Allah olduğunu bilen kişi, yapacağı her türlü itirazın "Hakiki Faile" gideceğini anladığı zaman bağırıp çağırmayı keser, meselenin hik-

met boyutunu yakalamaya çalışır. Çünkü bir mesele vukua gelmiş ve maziye intikal etmiş ise üç durum söz konusudur:

1- Kişi, başına gelen olayın arkasında Cenab-ı Hakkın olduğunu farkında değildir. Bu tam manasıyla bir gaflet halidir ve bir an evvel bu durumdan kurtulmak gerekir. Gaflet halindeki kişi, sebepleri esas fail olarak gördüğünden her türlü itirazını bunlara yönlendirecektir. Hadiseleri böyle okumak, "Eli görme-yenin, yazıyı kalemın yazdığını zannetmesi" gibi algısal bir bozukluğa işaret eder ve tedavi gerekir.

2-Kişi, hakiki failin Allah olduğunu bildiği halde itiraz etmekteyse, burada Cenab-ı Hakkın işlerinden razı olmama durumu söz konusudur. Allah'ın yaptığı işlerin beğenilmemesi veya yanlışlık atfedilmesi, kasıtlı olması halinde, itikadî bir bozukluğa işaret eder.

3- Sebeplerin arkasını görebilen kişi olayları doğru okur, makul ve mutedil karşılar, feveran etmez, ölçüyü aşmaz. Bu anlayış insana sükûnet ve olgunluk sağlar. Sebeplerin tesiri olmadığını farkında olmak, yüzme bilenle bilmeyen arasındaki gibi fark meydana getirir: yüzme bilenin denizde hareketsiz ve sakince durması onu boğulmaktan kurtarır, fakat yüzme bilmeyenin beyhude çırpınması fayda vermez, boğulur. O halde Allah'ı tanımak (yüzmeyi öğrenmek) ve olaylar denizinde boğulmamak için boş yere çırpınmayı bırakmak gerekiyor.

Kişi yaz gününde gözünü kapatmakla sadece kendini karanlıkta bırakmış olur, dış dünya parıldamaya devam eder. Benzer şekilde, sözü edilen hakikatlere ehemmiyet vermeyip gözünü yumanlar kendilerini karanlık iç dünyaları ile baş başa kalmış halde bulurlar.

Bu dosyada yer alan yazılar, Genç Öncüler dergisinin 26. İstanbul Kitap Fuarı Tüyap'ta düzenlediği paneldeki konuşmaların yazıya aktarılmış hallerinden oluşmaktadır. Konuşmacılar Abdürrahim Boynukalın, Abdullah Muhsin Yıldız, Elif Yaman ve Saliha Can; Umran Yayın Grubu içinde başta Genç Öncüler olmak üzere üniversitelerin dergisi Mecra ve çocuk dergisi Salıncak ile siyaset-düşünce-kültür dergisi Umran'a fikri ve fiili katkıları ile "Türkiye'de Genç Bir Yazar Olmak" tanımlamasındaki "Türkiye'de "Genç" ve "Yazar" olmayı tecrübe ediyorlar. Umran Yayın Grubunun dergileri ile yetişmesine zemin oluşturduğu konuşmalarımızın dolayısıyla da uzun soluklu yürüyüşümüzün izlerini taşıyan metinleri okuyucularımızın ilgisine sunuyoruz.

ÇİN MALI GENÇLİK

Karıncayı incitmekten bile korkanlardan mıyız yoksa zenginlere kürk olsun diye samurları, kurtları, fokları, bizonları öldüren zihniyetten miyiz? Sürekli tüketen bir gençlik miyiz yoksa arada ürettiğimiz şeyler de oluyor mu? Biz neyiz? Yoksa her yerde aynı şarkıyı dinleyen, her yerde aynı yemekleri yiyen, her yerde aynı filmleri izleyen, her yerde aynı şeyleri giyinen, kısacası kalitesiz, bol ve ucuz "Çin Mali Gençlik" miyiz?

Aslında o kadar söylendi bizlere... Küreselleşmenin hayatımıza bu kadar işleminin yani: Bu kadar televizyon izlemenin, internette saatlerce "takılmanın", msn'de en güzel ileti kimin diye anlamsızca yarışmanın, Becham'a tapınmanın, sarışın yapma bebek pop yıldızlarının şarkılarının sözlerini ezberlemenin, Harley Davidson botların, "börbi-ris" montların sağlığınıza ne kadar "zararlı" olduğu defaatle bize kaç kere anlatıldı da anlayamadık bir türlü. Şimdi anlatma sırası bizde. Anlamsız cümlelerden, karışık terimlerden uzak tam hayatımızın merkezinde ki bu soruna el atma zamanı geldi.

Ah küreselleşme dedikleri lanet şey nasıl bir şeymiş ki damarlarımızda akan kana kadar çöktü. Peki, cidden ne acaba küreselleşme? Ülkelerin köy olması ne demek mesela? Herkese her şeyin yutturulması ne? Dünyanın en kötü hamburgerini yapan firmalar neden bütün dünyada ünlü? Herkes neden ham-

burgerin yanında cola içiyor ve neden herkes kalite deyince Nike'ın tick işaretini, Adidas'ın içiçe geçmiş üçgenlerini düşünmek zorunda? Biz de devreye tam burada giriyoruz aslında... Bizler, küreselleşmenin veya bize dayatılan bu yaşantı tarzının olabilecek en güzel yaşantı tarzı olmadığını biliyor ve buna göre yaşıyor, buna göre konuşuyoruz. Peki bizim yaşantımızla onların yaşantısı arasındaki fark ne? Farklılık sadece yediğimiz şeylerde, dinlediğimiz müziklerde mi gösteriyor kendini?

Mesela: Onların dünyasında onlardan başka dünya yıldızları yoktur. Sadece onların dünyası, dünya yıldızı üretir o kadar. Bu her konuda böyledir. Müzikte dünya çapı müzik yapmak istiyorsanız onlar gibi konuşmalı, onlar gibi giyinmeli hatta ve hatta onların ritmiyle söylemelisiniz. O yüzden dünyaya açılmak demek aslında sadece onların kısır dünyasına girmek demektir. Bu yüzden bizler ne yaparız? Dünya çapında müziğin sadece onlar tarafından üretildiğini düşünür ve onlar tarafından bizler için yapılmış

en cici müzik dinleme aletlerimize yani renk renk ipodlarımıza, mp3lerimize, fosilek walkmanlerimize bu müzikleri yükler, sonra da dinler dinler dururuz. Peki dışarda karnımız acıktıysa ve hızlıca bir şeyler yemek ve arkadaşımızla buluşmaya gecikmemek istiyorsak ne yaparız? Nereye gideriz? Tabii ki fast-food restaurantlarına.. Neden? Adı üstünde abi fast=hızlı işte daha nolsun? Peki dünyanın en iyi fast-food restaurantı hangisidir? Kimine göre mc kimine göre burger.. (Cevaplar her zaman aynıdır onların dünyasında) Peki dünyanın en popüler futbolcusu kimdir? David Beckham.. Peki dünyanın en yakışıklı aktörü kimdir? Brad Pitt.. Peki dünyanın en iyi filmlerini kim yapar? Ya Warner ya Paramount Pictures belki bir ihtimal MGM.. Peki bir soru daha bizler boş zamanlarımızda ya film izliyorsak ya müzik dinliyorsak ve kitap okuma şıkkı sadece anketlerde, “Boş zamanlarınızda ne yaparsınız?” Sorusuna cevap vermek için kullanılıyorsa, ayrıca yapacağımız bu kadar kısıtlı şeyin üstüne bir de seçeceğimiz seçenekler de onlar tarafından belirleniyorsa, Allah aşkına bizler hangi dünyanın “etkisiz elemanları”yız?

Yoksa bizler her şeye rağmen özgün olmayı savunanların dünyasından mıyız? Herkes dinliyor diye iğrene iğrene aynı müzikten dinlemeyenlerden miyiz? Erkeklerin saçma sapan dar pantolonlarla dolaşmadığı, kızların da erkekleşmeye çalışmadığı dünyadan mıyız! Doğanın kontrol altına alınması gerektiğini değil ondan nazikçe faydalanmanın gerektiğini mi düşünenlerdeniz? Karıncayı incitmekten

bile korkanlardan mıyız yoksa zenginlere kürk olsun diye sarmurları, kurtları, fokları, bizonları öldüren zihniyetten miyiz? Sürekli tüketen bir gençlik miyiz yoksa arada ürettiğimiz şeyler de oluyor mu? Biz neyiz? Yoksa her yerde aynı şarkıyı dinleyen, her yerde aynı yemekleri yiyen, her yerde aynı filmleri izleyen, her yerde aynı şeyleri giyinen, kısacası kalitesiz, bol ve ucuz “Çin Malı Gençlik” miyiz?

İki gerçek olay anlatılır hep... Afrika’da satışlarının önemsenemeyecek kadar az olduğunu gören bir makyaj firması buraya en sonunda el atmaya karar verir. Fakat görür ki Avrupalı kadınların güzellik anlayışlarıyla, Afrika’lı kadınların güzellik anlayışları çok farklı: Avrupalı kadınlar güzelleşmek için yüzlerini boyamayı seçerken, Afrika’lı kadınlar güzelleşmeyi boyunlarına halka takmak olarak algılıyorlar. Burdan kendilerine bir hayır gelmeyeceğini anlayan firma Afrika’ya yatırım yapmaktan vazgeçiyor. Diğer gerçek olayda ise: Başka bir Afrika meraklısı firma buraya araba satmak istiyor. Afrika’da ki kabileleri topluyorlar ve en güçlü kabilenin reisinin, iki ata ve atlar arasında kendisinin durduğu, atları yönlendirdiği altın bir at arabasına sahip olduğunu

görüyorlar. Kendisine iki araba, iki şoför ve arabaların arasında kendisini rahat hissedeceği, diğer iki arabaya bağlanabilen bir altın at arabası hediye ediyorlar. Arabaların benzini bittikçe millerce öteden kendisine kayıklar la benzin getiriyorlar ve en sonunda amaçlarına ulaşıyorlar. Şu anda bahsettiğimiz firmanın (ki kendisi toplumumuzda kendisini tercih eden insanları lord etmesiyle meşhurdur) dünyada ki en büyük fabrikalarından biri Afrika’da bulunmakta.

Bizlere bu topluma da biri bizi gözetliyorlarla, popstarlarla, fast-food restaurantlarıyla hep aynı şeyler yutturulmaya çalışıyor aslında. Seçim bizim ya onlar artık bizle uğraşamayacağını anlayıp bize “yatırım” yapmaktan vazgeçecekler. Ya da kabile reisini nasıl çin malı yaptılarsa bizi de çin malı yapacaklar. Amacımız: Erkeğin erkek, kadının kadın, toprağın toprak, suyun su, insanın insan, hayvanın hayvan olarak yaşayabildiği ve kaldığı bir dünya. Dünyayı değiştirme ideali olan Genç Öncüler sizce bize de bu amacı gerçekleştirmek uğruna büyük işler düşmüyor mu? Düşünelim, karar verelim... Allah yardımcımız olsun...

TÜRKİYE'DE GENÇLİK DERGİLERİ VE GENÇ ÖNCÜLER

Popüler kültürün ürünü olan dergiler aracılığıyla sadece aşk meşk konularına kafası çalışan, başka hiçbir derdi olmayan, dünyayı ve kendi toplumunu düşünmeyen gençler yetiştirilmektedir.

Türkiye'de genç yazar olmak bağlamında gençlik dergilerini; popüler kültürün ürünü olan magazin dergileri, sol kesimin çıkardığı dergiler ve İslami gençliğin çıkardığı gençlik dergileri ve bu dergilerin içerisinde yer almakta olan Genç Öncüler şeklinde sınıflandırabiliriz.

Ülkemize genel olarak baktığımızda çok fazla okumayı seven bir toplum olduğumuzu söyleyemeyiz. Bu durum dergi okuyuculuğunda da kendini ciddi anlamda göstermektedir.

Popüler kültürün ürünü olan dergiler aracılığıyla sadece aşk meşk konularına kafası çalışan, başka hiçbir derdi olmayan, dünyayı ve kendi toplumunu düşünmeyen gençler yetiştirilmektedir. Cinsellik aşırı şekilde ön plan çıkartılarak gençlerin zihni bulandırılmaktadır. Hiç bir şeyi düşünmeyen, akletmeyen, her şeyi olduğu gibi kabul eden, hiç bir gayesi ve en önemlisi hiçbir ideali olmayan

nesiller yetiştirilmek istenmektedir. Bu tarz dergilerin en önemli niteliği gençlere Batı tipi bir hayat tarzını özendirmesidir. Bu dergiler Türkiye'de Batı tipi yaşamın özendirilmesi adına gönlüllü reklamcıları ve tanıtımcıları konumundadır. Batılı değerlerin yaygınlaşmasıyla birlikte temel değer taşlarımız yerinden oynatılmaya çalışılmaktadır. Ahlaki yozlaşmanın giderek arttığı bir ortamda böyle yayın yapan dergiler bu sürece hız katmaktadır. Bu dergiler gençlere Batı tipi bir hayat tarzıyla birlikte bireyselleşme, egoizm, hedonizm gibi duygular aşılacaktır. Gençlerin zihinlerinde sadece kendilerinin mutlu olduğu bir dünya tasavvuru oluşturulmakta ve durumla tatmin olmayan gençler günümüzün en büyük sıkıntısı olan psikolojik bunalımlara düşmekte ve bunun sonucunda ağır depresyonlar yaşamaktadır. Paranın değer haline geldiği, kısa yoldan zengin olmanın normalleştiği her türlü ahl-

İslami gençliğin çıkardığı dergiler Genç dergisi, Genç Düşünce, Genç Yaklaşım ve Genç Öncüler dergisidir. İsimlerini saydığım bu dergiler Türkiye’de İslami hassasiyeti yüksek olan gençlerin faaliyet gösterdiği alanlardır. Bu dergilerin büyük çoğunluğu gençlerin katkılarıyla çıkarılmaktadır.

ki değerlerin alt üst olduğu bir ortamda böyle dergiler günlük hayatın popülerliğiyle maalesef ki gündemde yer almaktadır.

Sol kesimin çıkardığı fikri dergiler geniş bir perspektiften incelendiğinde ortaya çok genel bir iki sonuç çıkmaktadır. İlk olarak sol dergilerin ürettiği fikirler ithal fikirlerdir. Batı’dan esinlenerek oluşturulmaktadır. Batı’da yaşanan hayat tarzlarının sonuçları ülkemizde uygulanmaya çalışılmaktadır. Bu da oldukça sağlıksız bir durum ortaya çıkarır. Çünkü biz kendi sorunlarımızı ancak kendi değerlerimizle çözebiliriz. Batı’da yaşanan hayat tarzıyla burada yaşanan hayat tarzı bir değildir. Ahlaki değer yargıları bir değildir. Arada bu kadar ayırım varken yaşanan sonuçların aynı olması elbette ki beklenemez.

Bu dergilerin son zamanlarda yeni fikirler üretemeyen bir konuma geçerek feminizm kısıcında kaldıkları görülmektedir. Senelerce işçi-işveren çatışmasını ön plana çıkartarak iktidar taleplerini her fırsatta dile getiren ve bu amaç üzerinde sürekli uğraşan insanlar bir anda kadın hakları savunuculuğu adına her şeyden vazgeçmişçesine bir durum ortaya koydular.

İslami gençliğin çıkardığı dergiler Genç dergisi, Genç Düşünce, Genç Yaklaşım ve Genç Öncüler dergisidir. İsimlerini saydığım bu

dergiler Türkiye’de İslami hassasiyeti yüksek olan gençlerin faaliyet gösterdiği alanlardır. Bu dergilerin büyük çoğunluğu gençlerin katkılarıyla çıkarılmaktadır. Tek başına yaşamının, sadece kendi mutluluğunun merkeze alındığı hayatın, bireyselleşmenin aksine insanlar birlikte olmaya, topluluk halinde bulunmaya çağırılmaktadır. Bir yandan gençler tüm ahlaki değerlerden uzaklaştırılmaya çalışılırken diğer taraftan ise tek çıkış yolunun ahlaki değerlere sahip çıkılarak bir yaşam olabileceği vurgusu yapılmaktadır. Bu dergiler gençlerin giderek ahlaki değerlerden yoksunlaştığı bir ortamda onlara bir ışık yakmaktadır. Dergileri içeriksel incelediğimizde ahlaki yozlaşmaya karşı çıkış, küresel-siyasal olaylara duyarlılık ve zengin kültürel içerik dikkat çekmektedir. Bu dergiler bir yandan gençlere yeni ufuklar açarken bir yandan da onların fikri-düşünsel gelişimini sağlamaktadır. En önemlisi ise hiçbir ideali olmayan gençlik içerisinde İslam adına bir amacı ve hedefi olan bazı şeyleri önemseyen bir nesil çıkartılmak istenmektedir.

İslami gençlik dergilerinin içerisinde yer alan Genç Öncüler dergisi Umran yayın grubu bünyesinde çıkan bir dergidir. Umran yayın grubunun bünyesinde

6-12 yaş grubuna hitap eden Salıncak dergisi, 14-18 yaşlarındaki gençlere hitap eden Genç Öncüler, üniversiteli gençliğe yönelik Mecra ve düşünce-kültür-siyaset dergisi Umran yer almaktadır. Genç Öncüler dergisi Umran yayın grubu çatısı altında kendinden önceki Salıncak’la kendinden sonra Mecra arasında köprü vazifesi görmektedir. Umran yayın grubu Türkiye’de yazar yetiştirmeyi “uzun soluklu yürüyüşe” benzeterek 7’den 70’e tüm topluma hitap etmektedir.

Genç Öncüler dergisi diğer İslami gençlik dergilerine göre daha genç bir yaş aralığına özellikle liseli gençliğe yönelik çıkan bir dergidir. Hem yazar kadrosuyla hem de okuyucu kitlesiyle birbir gençlere hitap etmektedir. Yazarlarının tamamına yakının genç olması okuyucuların hayatına doğrudan girebilme, onlarla ortak dili yakalayabilme imkanı tanımaktadır. Genç Öncüler dergisi gençleri ideolojik, fikri, edebi ve kültürel alanlarda beslemekte, gençlerin yaşanan olaylara İslami bir perspektiften bakmasını sağlamaktadır. Genç Öncüler dergisi ideolojik bir duruşu olan, kimliğine sahip çıkan, tarihini, tarihsel ve ahlaki değerleri önemseyen bir dergidir. Aynı zamanda yazarlarının hepsinin gençler olması onları ileride iyi kalemler olmaya yönelik ye-

tiştirmektedir.

Genç Öncülerin asıl misyonu ise gençlere Asım'ın Nesli'ni tanıtmaktır. Pekala, nedir bu Asım'ın Nesli nerden gelmektedir? Neden Genç Öncüler için bu kadar önemlidir?

Asım; Mehmet Akif Ersoy'un Sa-fahat kitabında bahsettiği hayali bir kahramandır. Bu kahraman Mehmet Akif'in istediği, olmasını arzuladığı bir gençlik tasavvurudur. Mehmet Akif; Asım üzerinden duygularını dile getirmiş gelecek nesillere de aynı zamanda mesajlar vermiştir. Asım her şeyden önce inançlı, iyi ahlaklı, cesur, kuvvetli, faziletli bir gençtir. Yaşadığı toplumdan ve çevresinden uzak bir kişilik değildir. İnsanların sorunlarıyla birbir ilgilenir ve onların sorunlarına çözümler bulmaya çalışır. Mehmet Akif Asım'ı ve ondan sonra gelecek nesilleri bir çıkış-kurtuluş yolu ve ulaşılmaması gereken bir ideal olarak görür.

Mehmet Akif Asım'la birlikte Kuran'ı insanların ve aklın idrakine sunmalıyız demektedir. Çünkü Kuran'ı Kerim ne ölümlerin arkasından okunmak ne de evlerin duvarlarında asılı kalması için vardır. Kuran'ı Kerim birebir insanlar tarafından okunsun, anlaşsın, hayata geçirilsin ve gelecek nesillere anlatılsın diye gönderilmiştir. Asım'ın Nesli'nin ve o neslin bugün bizatihi öncülüğünü yapmaya çalışan Genç Öncüler ilhamını doğrudan doğruya Kuran'dan alarak İslam'ı asrın idrakine sunmaya, İslam'ı mezarlıklardan, sırlar dünyasından hayatın en merkezine taşımaya çalışmaktadır.

Peki bugün bizim için Asım'ın

Nesli ne ifade ediyor? Biz bu nesli hayatımıza nasıl taşıyoruz? Asım'ın Nesli şuan da gençler arasında giderek yaygınlaşan ahlaki yozlaşmaya karşı edep, haya, iffet duygularına sahip çıkan ve bunları tamamıyla özünde yaşayan bir idealdir. Dinini, tarihini, geçmişini, misyonunu ve sorumluluklarını ciddiye alan Genç Öncüler Mehmet Akif'in ideal bir kurtuluş yolu olarak gördüğü Asım'ın Nesli'nin birbir temsilcileri olma yolunda ilerlemektedir. Asım'ın Nesli günümüzde hızlı bir şekilde artan ahlaki yozlaşmaya karşı durmaktadır! Asım'ın Nesli'nin yaşayan örnekleri olmaya çalışan Genç Öncüler şuan ki toplumda yaygın olarak görülen şizofren ve parçacı düşünceye sahip değildirler! Yaşadığı dünyadan ve çevresinden habersiz değildirler. Ailesinden ve yakınlarından uzaklaşmaz aksine onlarla iyi ilişkiler kurmaya çalışırlar. Genç Öncüler hayatı bir bütün olarak ele alırlar. Evde başka, internet ortamında başka, okulda başka, işte başka kimlik ve kişiliğe bürünmezler! Neye inanıyorlarsa neyi düşünüyorlarsa onu olduğu

gibi ifade ederler. Kimliklerini ve kişiliklerini asla saklamazlar! Asım'ın Nesli Genç Öncüler'in kimlik problemleri yoktur, durduk yere psikolojik sıkıntılar yaşayıp depresyona girmezler!

Asım'ın Nesli Genç Öncüler geçmişte ki değerlerine ve geleneklerine sahip çıkarlar. Paylaşmanın, yardımlaşmanın unutulduğu, bunların değer olmaktan çıkarıldığı bir ortamda cimrilik etmeyip cebindeki iki kuruşu arkadaşına verenlerden, yardıma ihtiyacı olan insanlara yardım edenlerden olurlar. Paranın değer haline geldiği ve insanların paralarına göre sınıflandırıldığı bir düzene karşı çıkarlar!

Bu nedenlerdir ki bizlerin büyük bir iddiası var. O da Asım'ın Nesli'ni Genç Öncülerde hayata geçirmek... Asımın Nesli olmaya gayret gösteren Genç Öncüler nesiller arası çatışmaya, yakınlarından uzaklaşmaya, gelecek endişesine, can sıkıntısından sanal muhabbete, anlamsız yarışlara, kaos, sömürü, yalnızlık, korku ve gürültüye son vermeyi hedeflemektedir.

‘Okumak özgürlüğe uçmaktır.’

İşte Aliya’nın o sözü, ‘Okumak özgürlüğe uçmaktır’, şu andaki, özellikle gençliğin muhatap olduğu, küresel çağrılara karşı kurtuluş yollarından bir tanesini işaret ediyor. Bugün gençlik bu küresel projelerden, tüketim kültüründen, ahlaki yozlaşmadan, kültürel erozyondan, kültürel fakirleşmeden kurtulmak istiyorsa kitap okumak zorundadır.

‘Okumak özgürlüğe uçmaktır.’ Aliya İzzetbegoviç, ne güzel söylemiş öyle değil mi? Aliya’nın bu sözü aslında günümüz dünyası için o kadar çok şey ifade ediyor ki ve aynı zamanda onu tam kalbinden vuruyor.

- Çünkü günümüz popüler kültür bizleri harcamaya doyamıyacağı bir yere davet ediyor.
- Çünkü günümüz medyası bizleri kendi güdümlü silahlarıyla istediği şekilde yönlendiriyor.
- Çünkü günümüz toplum mühendisleri bizleri bilgisayarların başına hapsediyor.

Genç Öncüler dergisi bir sayısında şu manşeti kullanmıştı ve bence çok önemli bir manşetti. “Sanal Kafeste ‘mış’ gibi yaşamak.” Şu anda yaygın hâkim popüler kültür bizi bu anlamda her özgürlüğe davet ettiğinde, bizi böyle bir sanal kafesin içine hapsediyor. Bu öyle bir sanal kafes ki insanın zihnine hücum ediyor, şuurunu yok ediyor ve kontrolünü elinden alıyor. İşte Aliya’nın o sözü, ‘Okumak özgürlüğe uçmaktır’, şu andaki,

özellikle gençliğin muhatap olduğu, küresel çağrılara karşı kurtuluş yollarından bir tanesini işaret ediyor. Bugün gençlik bu küresel projelerden, tüketim kültüründen, ahlaki yozlaşmadan, kültürel erozyondan, kültürel fakirleşmeden kurtulmak istiyorsa kitap okumak zorundadır. İşte bu yüzden Türkiye’de genç bir yazar olmak özgürlüğe de giden bir yoldur. Okuyan insan fikirlerini anlatmak ister. Bunu yapabilmekten de en güzel aracı yazı yazmaktır.

Özgürlük demişken, özgür bir genç tasviri çizen bir reklam vardı bundan birkaç yıl önce televizyonlarda. Dağda, taşta, ovalarda geziyordu eminim hatırlamışsınızdır. Sirtına çantasını almış memleket seyahatine çıkmıştı sanki ve ne zaman cebindeki telefonu çalıp konuştuğunda o zaman kendini özgür hissediyordu. Özel olduğundan değil, yerini yurdunu terk edip ka-

fasına göre dolaştığından değil; telefonu olduğu için özgürdü. Onun özgürlüğü bağımlı özgürlüktü, yani o özgür olması için bir şeye bu kadar çok ihtiyacı vardı. Ve sonra herkes telefona sahip oldu. Ne kadar özgürüz, cebinde 3 tane telefon taşıyan en özgürümüz mü şimdi? Evet, o görmese de, hissetmese de cebindeki telefon onun kollarını bileklerinden bağlamıştı. Telefonu olmazsa özgür değildi. Peki, özgürlük tam manasıyla bu muydu acaba? Biraz geçmişe dönelim. Bilal-i Habeşi bir köleydi. Evet, o bir köleydi, ama o ruhu özgür bir köleydi. Çünkü o ‘La ilahe illallah’ demiş ve bütün putları yıkmıştı. O cebinde parası olmayan, açlık çekmiş, her türlü işkenceyi görmüş bir adamdı. Ama onun önünde hiçbir şey duramazdı. Çünkü dediğimiz gibi onun ruhu özgürdü. O hür bir köleydi.

Çağımızın şu andaki en ciddi problemlerden bir tanesi bireyselleşme. Kitap okumak bireyselleşmenin aksine bir birlikteliği inşa eder. Kitap okuyan insanlar birbirlerini arar, sorar, konu-

şur. Yaşadığımız, görünen dünyanın, yetersizliklerini, bize göre yetersizliklerini, bize göre daraltıcı etkisini, bize göre baskı oluşturan etkisini aşarak yeni bir dünya oluşturur insanın içerisinde ve insanın yaşadığı zamanı mutlak olarak görmez; başka zamanlar olduğunu başka imkânlar olduğunu görür.

Evet, yaşadığı zamanı mutlak olarak görmez. Ne demek şimdi bu? Hz. Yusuf örneğinden yola çıkalım istiyorum. Hz. Yusuf aynı kanı taşıdığı kendisine en yakın olan kişilerin, yani kardeşlerinin ihanetine uğramıştır. Yusuf şu anda kuyudadır ve onun için bir kurtuluş yolu gözükmemektedir. Ama o umutludur, Allah'tan, yüce Rabbinden, ümidini kesmez. Onun kuyuya atılmasına izin veren Rabbi, onu kuyudan da çıkarabilecek güce elbette sahiptir. Kim bilir, belki biz de şu anda bir kuyunun içerisindeyiz de haberimiz bile yoktur. Yusuf ümitsizliğe kapılmaz, kuyudan çıkacağına inanır, masmavi nehirlerin yeşil ovalarda süzülerek akışını yine göreceğini hayal eder. Nihayetinde Yusuf kuyudan çıkar ama bir köle olarak. Ve kuyudan köle olmak şartıyla kurtulan Hz. Yusuf Mısır'a hükümdar olur.

Mehmet Akif de yaşadığı zama-

nı mutlak görmeyenlerden. Onun zamanında koskoca bir İmparatorluk dağılmak üzereydi, bir başka deyişle kara bulutlar Osmanlı'nın üzerinde gezinmektedir. Memleketin kuruluş çaresi kalmamıştır. En az kayıpla içine düşülen cihan harbinden çıkılmak istemektedir aydınlar. İşte böyle bir zamanda, bu ahval ve şerait içinde bile Mehmet Akif karamsarlığa sürüklenmez. Asım'ın Nesli'nin geleceğine inanır ve hiçbir zaman 'olmaz bu iş bitti' demez. Asımın Nesli'yle bir ideal gösterir, insanlığa toplumun kurtuluş reçetesini sunar.

BİREYSELLEŞMEDEN BİRLİKTELİĞE BİR YOLDUR KİTAP OKUMAK

Evet, kitap okuyan insan; kendisi gibi inanan, düşünen, ıstırap çeken, kendisi gibi sıkıntılar yaşayan insanların da yeryüzünde olduğunu görür. Dolayısıyla orda başka bir şey de vardır. Kitap okumada en önemli şeylerden bir tanesi; kitap okuyan insan paylaşmak ister, düşüncelerini paylaşmak ister, duygularını paylaşmak ister, böyle bir doğal etkisi vardır kitap okumanın. Bireyselleşmeden birlikteliğe bir yoldur kitap okumak.

Hayat bir hobby değil, yani ha-

yatın ciddiye alınması gerektiğini söylüyoruz. Hayat, işte geleceğiz, zevklerimizi tatmin edeceğiz ve gideceğiz. Hayat böyle bir yer değil. Hayat ciddiye alınması gereken bir iş. Hayat üzerinde kafa yorulması gereken bir şey. İnsan gayesini bulmak zorunda. Yani hayatı ciddiye alan kitap okur. Eğer bir insan kitap okumuyorsa, kitap okumaya meyili yoksa-herkes kitap okumak zorunda değil ama okuması gereken bir adam kitap okumuyorsa o zaman o hayatı ciddiye almıyor demektir.

Bugün popüler olan, insanların 10 parmak daktiloyla yazmaları, bunu aştık, insanların belli bilgisayar programlarını kullanmalarını, yeteneklerini yerinde kullanmalarını, İngilizce öğrenmeleri, kişisel donanımlarını geliştirmeleri, kişisel gelişimden anladığımız şeyler bunlar, fakat çağımızdaki gerçekten çok ciddi problemlerden bir tanesi "insan". Bir adam 10 parmak daktiloyla yazabilir, 10 parmağını kullanabilir ama, bu parmaklar sadece kişisel gelişim için kullanılırsa başkasının kölesi olursun. Kendin bir şey üretmezsin, düşünmezsin. Beynin tatile çıkar. Kitap bu rehaveti ortadan kaldıran bir şey. Sana sorumluluk yükleyen bir şeydir. Sana kimlik yükleyen bir şeydir. Senin nasıl bir insan olduğunu ve olman gerektiğini sorgulama yaptıran bir araçtır. Niteliksiz ama 10 parmak daktilo bilen onlarca insan üreten bir çağda biz insanları kitap okuyarak nitelikli ve sokağa çıktığımızda yüzüne bakılabilir, başı dik insanlar görmek istiyoruz.

Türkiye’de Genç Bir Yazar Olmak

Genç Öncüler, Yazarlık Okulu çalışmalarının ürünlerine toplum olarak daha uzun yıllar şahitlik edeceğimiz inş. Saliha Can Umran Okulu’nda yetişmiş ve çocuklar için yazan bir yazarımız. Panele adını veren konuşması şu şekilde de okuyabiliriz: Türkiye’de -Çocuklar İçin Yazan- Genç Bir Yazar Olmak. (Editörün notu)

Bana çizilen çerçevenin içerisinde sizlere öncelikle ‘Çocuk için yazmak..’ iddiasından yola çıkıp örneklerle çocuk gözünden dünyayı anlatmaya çalışacağım. Ardından çocuk edebiyatına yönelmemde çok büyük katkısı olan Araştırma ve Kültür Vakfı bünyesinde yapılan Salıncak Çocuk Kulübü’yle bir nebze sizi tanıştırdıktan sonra günümüz çocuklarının maruz kaldığı tehlike karşısında biz genç yazarların, üzerimize düşen görevlerinden bahsedeceğim.

1) ÇOCUK GÖZÜYLE DÜNYA

Gökhan Akçiçek’in, ‘Bir Çiçeği Sevmek’ adında, Salıncak yayınlarından çıkmış çok cici bir şiir kitabı var. Yazar kitabında çocuk acılarını ve o acıların arka planını anlatıyor. Bir şiiri beni çok etkiledi, diyor ki;

Anneler, babalar öpünce/ Yeni-

den büyüse
Eksilen yerleri çocukların/ Öpül-
mek isterdi
O zaman/Bütün çocuklar
Öpülmek isterlerdi
Mutlaka tepeden tırnağa kadar.

Tabii bu şiirin bir mazisi var. Yanlış iğne sonucu bir kolu kesilen Ayşen Başaran’ın babasına sorduğu bir soru üzerine yazılmış. Sorulan soru ise insanın içini parçalayacak cinsten..

– Babacığım büyüyünce kolum tekrar çıkar mı ?

Yazar olmak demek, muhatabını ve konuyu iyi bilmek demektir. İşte çocuk edebiyatı ile uğraşıyorsanız; karşınızda böyle bir soruyu tüm masumiyeti ve içtenliği ile sormuş bir dünya var! Amaç ise yazılarınızda veya şiirlerinizde böylesine iç dünyasını sizlere tüm saflığı ile sunan bir çocuğun dikkatini çekmek, kendinizi sevdirmek ve kalbini kazanmak.

Tabi bunu yapabilmek için de çocuğa ‘ben sendenim’ izlenimini vermeniz gerekir. Bu sanıldığı kadar kolay bir şey değil. Karşımdaki en nihayetinde bir çocuk, iki renkli sayfa, bir uçan çikolata hayal etmekle iş bitmiyor. Muhatabınız sandığınızdan çok daha zeki ve uyanık.

Tanıdığım ismi Banu olan bir kız var. Kendisi bir gün Salıncak yayınlarından çıkan ‘Kırk Yağmur Damlası’ adlı kitabını almış inceliyor. Kitap peygamber efendimizin kırk hadisini anlatıyor. Her hadisin altına yazar, bazen bir çocuğun Allah ile olan muhabbetini bazen de isteklerini sunduğu bir dua demetini sunuyor bizlere. 3. sınıftaki bir çocuk böyle bir kitabı eline aldığı gibi önce sayfalar arasındaki resimleri araştırıp bakacak diye düşünüsünüz. Ancak bu sefer durum tahminimizden biraz farklı. Banu işe kitabın kapağının üstündeki yağmur damllarını saymakla

Çocukların ruh halini daha çok Araştırma ve Kültür Vakfı bünyesinde her ay gerçekleştirilen Salıncak çocuk günlerinde keşfetme fırsatını yakaladım. Öncelikle çocuğun siz salona girdiğiniz andan itibaren sizi izleyen bir radar gibi çevrenizde dolaştığını atlamayalım. Evdeki otoriter ve mesafeli tutumdan çıkmış olmanın verdiği rahatlıkla, sırtınıza çıkıp sizi öpmeye, elinize yapışıp herkesten farklı bir ilgiye sahip olduğunu etrafa göstermeye, fotoğrafı çekileceği sırada, az önce saçını çektiği arkadaşına sımsıkı sarılıp poz vermeye başlıyor.

başlıyor. Kırk yağmur damlası ya kitabın ismi, buradaki damlalar da 40 tane olmalı. Sayıyor, sayıyor ama bir türlü hesap tutmuyor. Bir koşu babasının yanına gidip kitabın isminin yanlış basıldığını söylüyor. Öyle ya kapakta 40 değil 90 tane yağmur damlası var (gerçekten ben de saydım 90 küsur kadarlar). Banu burada açıkça kandırılmak istemediğini belirtiyor bizlere. Söylenin görünüle uyuşmasına azami dikkat ediyor.

Açıkçası hepimiz çoğu zaman çocukları hafife alıyoruz. Onların birçok şeyi anlayamayacaklarını, fark edemeyeceklerini düşünüyoruz. Oysa ki çocukların, daha anne karnından başlayan bu dünya ile bilinçli bağları var. Yazarlıkta da önemli olan çocuğun dikkatini çekebilmek, bir sonraki satırda hiç beklemediği bir sürprizle muhatabınızı karşılaştırabilmektir. Aksi takdirde sonucunda ne olacağı kolaylık tahmin edilebilen, sürprizlerden yoksun, hayal gücünden uzak bir anlatım, o ufaklığı size kazandırmayacaktır.

2) SALINCAK ÇOCUK KULÜBÜ

Çocukların ruh halini daha çok Araştırma ve Kültür Vakfı bünyesinde her ay gerçekleştirilen Salıncak çocuk günlerinde keşfetme fırsatını yakaladım. Öncelikle çocuğun siz salona girdiğiniz andan itibaren sizi izleyen bir radar gibi çevrenizde dolaştığını atlamayalım. Evdeki otoriter ve mesafeli tutumdan çıkmış olmanın verdiği rahatlıkla,

sırtınıza çıkıp sizi öpmeye, elinize yapışıp herkesten farklı bir ilgiye sahip olduğunu etrafa göstermeye, fotoğrafı çekileceği sırada, az önce saçını çektiği arkadaşına sımsıkı sarılıp poz vermeye başlıyor.

Tüm bunların yaşandığı o 3 saatlik zaman dilimi çocuğa iyi bir örneklik göstermek açısından çok önemli.. O yüzden çok dikkatli olmak gerek. 100 tane çocuğu iyiye veya kötüye yönlendirmek ayda 1 gün, 3 saatliğine sizin elinizde!

Maalesef günümüzde, televizyonlarda yayınlanan bir çok program çocukların zihin dünyasını kirletmekte, kafaları gereksiz bilgilerle doldurulup, bir çocuğun masumiyet dolu bakışları yitirmeye çalışmaktadır. Şu an ismini hatırlayamadığım ama sunuculuğunu ... yaptığı bir çocuk programı vardı. Bu programın bir bölümünde çocuğun, anne ve babası çocuğun karşısına oturtuluyor, bilemedikler her soru karşısında da çocuklarından suratlarına, kafalarına un, yumurta tarzı şeyler atılması isteniyordu. Böylelikle çocuk anne ve babasını cezalandırmış oluyordu. Yine bir dizide 3 tane kız çocuğu, kurban bayramında kesilme üzere alınmış kara koyuna bakıp ölen annelerinin ruhunun, o koyunun içinde olabileceğini düşünüp, kesilmesini istemiyorlardı. Bu ve buna benzer yanlışlıkları çoğaltmak mümkün. Çocuklar popüler kültürün ürünü olan bu tarz TV programları bir yana, "örümcek adam" ve "barbie"

gibi idollerle dergiden kırtasiye-ye, ayakkabıdan yara bandına kadar her alandan kuşatılmış durumdalar. Böylelikle markalaşma çocuğa daha küçük yaşlardan aşılarmakta. Sonucunda ise çocuk ergenlik çağına gelmesi ile beraber bu markalaşma furyasının sıkı bir üyesi haline gelecek öyle ki ideolojik gelişiminde bile kendisinin yatkinliğından çok popüler olanı tercih edecek ve her türlü dalgalanmalarda akıntıya kapılma eğilimini gösterecektir. Ve gençlerimiz gözümüzün önünde kim vurduya gidecektir.

3) GENÇ YAZARLARIN GÖREVI

Peki bunu engellemek için ne yapılmalıdır? Bir çocuğa bir şeyi yapma dediğinizde, yapmasını istediğiniz yapmasını istediğiniz bir şeyi ona göstermek durumundasınız. Aksi takdirde çocuk, yine sizce zararlı olan önceden farklı ama yine istediği bir başka şeyi yapmaya başlayacaktır. Şöyle ki; diyelim çocuk oyuncak arabasını sehpanın üzerinde sürüyor, bunu fark edip sehpanın çizilmesinden korktuğunuzdan, çocuğu uyarıp yapma diyorsunuz. Ardından her hangi bir yönlendirmede bulunmadığınız için çocuk arabasını alıp duvara sürmeye başlıyor, hâlbuki çocuğa arabasını halının üzerinde sürmesini gösterebilirsiniz.

İşte tıpkı bu örnekte olduğu gibi, çocuklarını o zihin emici dünyanın içine bıraktıklarını önemsemeyen ebeveynler bir yana, en azından rahatsızlık duyup ço-

Bizler gencin ilk Salıncakla elini tuttuk sonra, Genç Öncülerle kucakladık bağrımıza bastık, Mecrasını bulmaya yönelik koluna girdik ve onu Umrana uğurladık. inanıyoruz ve umutluyuz. Geleceğimiz çocuklar ve biz bu çocuklar için yazıyoruz...

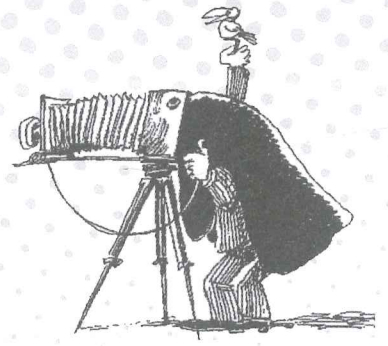
cuklarına sadece 'izleme', 'alma' diyen anne ve babalar, çocuklarına iyi örneği göstermedikçe, hayıflanmaları pek bir sonuç vermeyecektir.

İşte bizler de tam bu noktada, anne ve babanın yardımına koşuyoruz. Genç yazarlar olarak çıkardığımız dergilerimizde ve kitaplarımızda çocuklarımıza O DEĞİL, BU diye gösterme fırsatını sunuyoruz. Yazılarımızdaki ana misyonumuz çocuğun küçük yaştan itibaren başladığı kimlik arayışının, temelini kurmasında ona yoldaş olmak. Ben kimim, niçin varım nereden geldim ve nereye gideceğim sorularında ikna edici cevaplar almalarını sağlamak. Nitekim çocuğun ikna olacağı cevapları ancak Al-

lah ve Resulullah ile tanıştırdığında bulacağına inanıyoruz. Bu yüzden küçük yaştan itibaren çocuğa Allah'ı tanıtıp, Peygamber sevgisini aşılayıp arkadaşlarıyla beraber küçük bir dünya kurmasını hedefliyoruz.

Bunu da gençlere fırsat vermeden başaramayacağımızı biliyoruz. Bu yüzden öncelik onların! Gerek hayalini yaz sloganıyla, gerek sizden gelenler sayfasıyla öncelik ilk önce çocukların.. Bizler gencin ilk Salıncakla elini tuttuk sonra, Genç Öncülerle kucakladık bağrımıza bastık, Mecrasını bulmaya yönelik koluna girdik ve onu Umrana uğurladık. İnanıyoruz ve umutluyuz. Geleceğimiz çocuklar ve biz bu çocuklar için yazıyoruz...

ObJEKtiFimE TaKILANLAR

Ömer Yılmaz / İSTANBUL

O gün arkadaşım ile Avrasya maratonuna gitmek için sabah 10 da evden çıkmıştık. Biraz yürüdükten sonra köprüye varmıştık fakat saat 11:30da köprüye kimseyi almıyorlardı. Ben de arkadaşım ile daha öteye gidemediğimiz için bu fotoğrafla yetinmek zorunda kaldım.

2005-2006 öğretim yılında Tekirdağ öğrenci yurdundan ülkemizin yaşamış olduğu son kış görüntüsü.

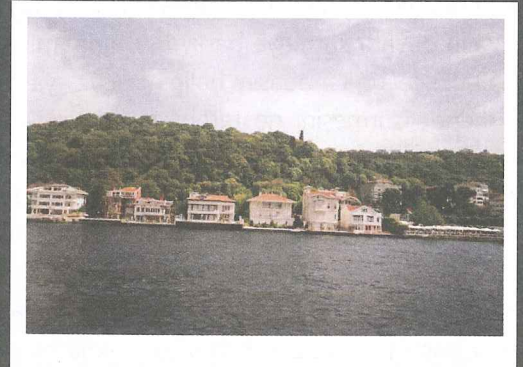
Emre Yıldırım / TEKİRDAĞ

A.Muhsin / İSTANBUL

İstanbul'un soğukları yeni yeni hissetmeye başladığı şu günlerde baktığımızda mayıs ayının sıcaklığını hissettiren bir boğaz manzarası.

Türkiye Sosyo-Ekonomik açıdan incelendiğinde zenginlerin giderek zenginleştiği, fakirlerin de giderek fakirleştiği bir ülke şüphesiz. Bu evlerde yaşayanlar, ülkemizde çöplüklerde ekmek arayan insanların hayat şartlarını düşünüyor mu acaba?

Umutların Ufku

Reyyan Ağlamaz

Bilgelikle yoğrulmuş, bir Boşnak atasözüdür şu: 'Umut, en son ölen şeydir.' İnanan bir toplum için kesinlikle böyle bu; zira inancınız varsa her zaman için imkanınız da vardır. İmkanları olduracak bir ilahın kullarıysanız tasdik edersiniz bu sözü ve "Allah'tan ümit kesilmez." der, su serpersiniz gönlünüze...

Determinist bir zihinle düşünen, maddeci, modernizmin kutsallarını büyükleyen birine "Allahtan ümit kesilmez" demekse 'züğürt tesellisi'nden öteye gitmeyecek, onun göğsüne genişlik vermeyecektir. Öyle ya ne de olsa 'umut fakirin ekmeğidir', ona göre... Zira modernin, umutlarının ufku sahip olduğu maddi kıymetlerin toplamı kadardır, çıkarları kadardır...

Tek dünyacığa yüreğini yaslayanların, somut olanaklarının tükendiği an, hayatın da anlamını yitirdiği andır. Çareyi, imdadı yine bel bağladığı parada, malda, makamda, "bilimsel bilgi" de, moda kültürde ve cinsellikte arar bu insan. Onun tek avuntusu hazlarının doyumuna olabilir ve bu

türlü tatmin, öylesine anlık, öylesine geçicidir ki... Böyle birinin akıbeti -hakikati arayışa dönüşmezse eğer- ruhunun ve bedeninin intiharıdır. Varoluşun anlam ve amacını yanlış saptamış birinin hezeyanlarını görürsünüz o intiharda. Kendi ecel kuşlarını -ebabilini- kendi çağırmış, ruhunda yaralar açtı açtı adeta yenmiş bir ekin yaprağı gibi oluvermiştir...

Evet, dünya sefinesinde yol alırken her vakit sütün limanı değildir hayat denizi. Kimi zaman fırtınalarla alabora olur gemi kimi zaman sükunetle seyrederek ; fakat mü'minler Allah'ın adıyla, Allah'a güvenerek ve her hal üzere dini Allah'a has kılarak yola revan olur. Öyle ki Rahmân ve Ra-

him Allah'a bağlamışlardır ümitlerini...

Mü'minin farkındalığı; varlığını, ihata edemediği aşkın, yüce bir varlığa teslim etmesidir. Bu teslimiyet, mü'minin ruhunu kanatlandıran, onu fani dünya nimetlerine bel bağlamaktan kurtaran, tüm asılsız korkulara karşı ona cesaret, güven ve direnç veren tam bir özgürlüğe dönüşür. Şeytanın süslediği eylemler ve görüntülerle böyle birini tatmin edemezsiniz, o hep görüntülerin ardındaki hakikate gözlerini dikecektir.

Her yaraya merhem olan Allah'ın kelamı, inananlara ümidin yol haritasını da çizmiştir. Rasulullah(s.) ise bu yolun rehberliğini en mükemmel şekliyle yerine ge-

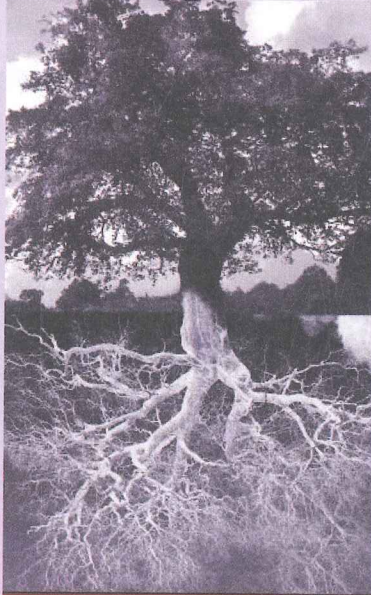
tirmiştir. Ümide dair ayetleri ve hadisleri okuduğumuzda başlıca şu noktalar dikkatimizi çeker:

Ümidin Yol Haritası

1-Kur'anı Kerim ümidin kaynağını, Allah'a iman, olarak belirler; zira bunun tam aksi olan ümitsizlik, küfürle eş değerdir. Yusuf suresi 87.ayette Yakub(a.s) şöyle der; "Kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez." Yine İbrahim(a.s) benzer bir ifade kullanır; "Rabbimin rahmetinden sapıtmış olanlardan başka kim ümit keser?" (Hicr 56)

Her şeye Kâdir Allah'tan yüz çevirerek umut yoksunluğu içine girmek ya da kendisinden medet umulmayacak varlıklara umut bağlamak küfürdür. Aziz Allah'ın kudreti, büyüklüğü karşısında her varlık acz içerisinde ve ümit bağlamayı hak etmemektedir. Hak etmediği sıfatı birine vermekse zulümdür, hakikati inkardır. Mü'minler yalnızca Allah'tan medet umar, O'ndan himmet diler ve O'na güvenirler. Başka şeylerin sayısı ile değil, her türlü oluşun O'nun dilemesiyle meydana geldiğine içtenlikle iman ederler.

2-Dünyada erişilmek istenen maddi, manevi tüm nimetler adına ve sıkıntıların, kederlerin giderilmesi adına da Allah'tan ümit kesilmemelidir. Bu hususta başta İbrahim(a.s) ve Yakub(a.s) olmak üzere birçok elçinin yaşam öyküsünden örnekler sunar Kitabı Kerim. İbrahim (a.s) hakkındaki ayetler oldukça ilgi çekicidir

"De ki: [Allah şöyle buyuruyor:] 'Ey kendilerine karşı haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin: Allah bütün günahları bağışlar; çünkü yalnız O, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır!'"

"Ve onlara, İbrahim'in konuklarını anlat; Hani onun yanına geldiklerinde ona; '-Sana selam olsun!' demişler, o da onlara; '-Biz sizden korkuyoruz !' diye cevap vermişti. Bunun üzerine onlar: '-Yo korkma! Biz sana kendisine derin ve doğru bilgi bahşedilmiş bir oğlun olacağını müjdelemeye geldik' dediler.

"-'Üzerime yaşlılık çökmüş olduğun halde bana böyle bir müjde veriyorsunuz, öyle mi?' diye sordu (İbrahim); 'Peki hangi şeyle müjdeliyorsunuz beni?'

"-'Seni gerçekleşmesi kaçınılmaz

olan bir şeyle müjdeliyoruz, onun için sakın ümit kesenlerden olma!' dediler. (İbrahim:) 'Rabbimin rahmetinden büsbütün yolunu şaşırılmış olanlardan başka kim kesebilir umudunu?' dedi." (Hicr 51-56)

"Bunun üzerine karısı çılgın atarak (konukların yanına geldi ve şaşkınlık içinde) yüzüne vurarak feryad etti: '(Benim gibi) kısır bir kocarıdan mı?' Onlar: 'Rabbim böyle buyurdu; ve şüphesiz yalnız O'dur hikmet sahibi, her şeyi bilen!' dediler." (Zariyat 29-30)

Determinist bir zihinle düşünenlere inanılması akla ziyan bir haberdur bu. Allah'ın ilmine, kudretine iman eden İbrahim(a.s) için ise bu haber, sebeplerin Allah'a teslimiyetinden başka bir şey değildir: "O, ol der ve oluverir." (Yasin 82) Nitekim gençliğinde Allah'ın emriyle ateş, İbrahim'e(a.s) serin ve selametli oluvermiş, onu yakmamıştı.

3-Allah'ın tevbeleri kabul edip günahları affetmesinden ve merhametini lütfetmesinden ümit kesilmemelidir. Aziz Allah, Zümer sûresi 53.ayette günahkar kullarını şöyle müjdeler:

"De ki: [Allah şöyle buyuruyor:] 'Ey kendilerine karşı haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin: Allah bütün günahları bağışlar; çünkü yalnız O, çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır!'"

Bu müjdeli haberi, Kur'an'ın bütünlüğü içerisinde değerlendirdiğimizde mühim bir durumla karşılaşırız: kullar, Allah'ın merhametinden ümit kesmeyecektir, günahın ağırlığıyla ezilmeyip, tevbe ederek kendisine tertemiz

bir sayfa açacaktır; fakat bununla birlikte Allah'ı, her türlü ayımağını kanıksayan bir tanrı gibi görüp, onun gazabından eminmiş gibi de davranmayacaktır. Nisa sûresi 17 ve 18.ayette Allah, tevbe konusundaki suiistimali önlemek için şöyle buyurur: "Doğrusu, Allah'ın tevbeleri kabul etmesi, ancak bilmeyerek kötülük işleyen ve sonra, zaman geçirmeden tevbe edenlere mahsustur. Allah onlara rahmetiyle tekrar yönelecektir, zira Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir. Oysa ne ölüm anına kadar kötülük işleyip duran, ama o an gelip çattığında 'Şimdi tevbe ediyorum!' diyenlerin tevbesi kabul edilecektir, ne de hakikat inkarcısı olarak ölenlerin; Biz, işte böyelerine şiddetli bir azap hazırlamışızdır."

Mü'min için ölçü; hafv ve reca yani ümit ve korku arasında bir algı çokluğuyla hareket etmektir. Nitekim Secde sûresi 16.ayette bu duruma açıklık getirmektedir: "[Onlar,] yataklarından [geceleleri] kalkarak korku ve ümit içinde Rablerine yalvaranlardır ve kendilerine geçinmeleri için verdiğimizden başkalarına harcayanlardır."

Allah'ın elçisi Muhammed(s.) ise ümit konusundaki dengeyi oturtmak adına şöyle der: "Mü'min Allah indindeki azabı bilseydi cennetten ümidini keserdi. Eğer kafir Allah'ın rahmetini bilse idi cennetten ümidini kesmezdi." (Müslim, Tevbe, 23(2755); Tirmizi, Da'avat, 108 (3536).)

Farklı bir rivayette; ölmek üzere olan bir gencin yanına giden Allah'ın elçisi(s.) hemen sorar: "Kendini nasıl buluyorsun?" "Ey

Allah'ın Rasulü, Allah'tan ümidim var ancak günahlarımdan korkuyorum" diye cevap verdi. Rasûlullah(s.) şu açıklamayı yaptı: "Bu durumda olan bir kulun kalbinde (ümit ve korku) birleşti mi, Allah o kulun ümit ettiği şeyi mutlaka verir ve korktuğu şeyden onu emin kılar." (Tirmizi, Cennaiz, 11 (983); İbn Mace, Zühd, 31 (4261).)

4-Öldükten sonra yeniden dirilme, hesap günü ve ahiret hayatının varlığından şüphe içinde olmak ya da bunları inkar etmek, Allah'ın rahmetinden ümit kesmektir. Ankebût sûresi 23.ayette Aziz Allah: "Allah'ın ayetlerini ve [sonunda] O'na kavuşacaklarını inkar edenler, benim rahmetimden ümitlerini kesmiş olanlardır; ve onları [öteki dünyada] acıklı bir azap beklemektedir." der. Allah'ın hayat bahşediciliğinden ümit kesen kafirler hakkında diğer bir ayet de şöyledir: "Siz ey imana ermiş olanlar ! Allah'ın gazabına uğrayan toplum ile dost olmayın! Onlar[ı dost edinenlerin] öteki dünya ile ilgili hiçbir ümitleri kalmamıştır; tıpkı bu hakikat inkarcılarının, [şimdi] mezarlarında yatanları [tekrar görme] ümitlerini kaybetmiş bulunmaları gibi." (Mümtehine 13) Ayetlerden çıkarılabilecek diğer bir nükte de şudur: Aziz Allah, rahmeti gereği kullarını öldükten sonra yeniden hayat bahşediyor ve ahireti var ediyor. Ahiret hayatı var olmasa idi insanlar, kabir ehlerinden ümidini keser, onlarla kavuşma arzusunu tatmin edemez, Allah'ın mahşerde göstereceği ilahi adaletten uzak, suçluların yaptıklarının yanına kar kaldı-

ğı, haksızlıklarla dolu bir dünyaya mahkum ve cennet hayalinden mahrum olarak yaşardı. Böylesi bir son, fitratına beka duygusu derc edilmiş insanoğluna büyük bir zulüm olurdu ki; Allah asla kullarına zulmetmez ve vaadinden dönmez.

5-İnsan bir imkanlar varlığıdır ve içinde varolan bu imkanları kullanarak, sefillerin sefili olabileceği gibi mahlukatın en şerefli de olabilir. Kur'an-ı Kerim, insanın bu doğasını hatırlatarak, dinin tebliğinde muhatap kim olursa olsun, onun hidayete erişmesinden ümit kesmemek gerektiğini de vurgular. Allah'ın bütün elçileri, bu umutla muhataplarına seslenmiş, vargüçleriyle zorluklara, aşılanmalara göğüs germişlerdir. Kulluk kitabımızdaki en çarpıcı örneklerden biri, Allah'a kafa tutan 'ben sizin en yüce rabbinizim' diyerek böbürlenmiş Firavun'la ilgilidir: "Firavun'a gidin, kuşkusuz o azdı. Öğüt alması veya korkması ümidiyle, tatlı dille tebliğ edin." (Taha 42-44)

Rahman'ın ayetleri ışığında görüyor ve hissediyoruz ki 'umut ekmeği'ni yemek öyle her fakirin harcı değildir. Umut: sabırla, cesaretle, azimle ve en mühimi imanla yoğrulması icab eden ruhsal bir kazanımdır. Umudu her an yürekte taşımak; Allah'a olan güvenin, bağlılığın, sevginin sıcaklığıyla yatışmak ve O'nun erişilmez kudretinin karşısında saygıyla ürpermektir. Ancak böylesi bir umudun ufku sonsuzlukla bitişir ve kaynağı kurumayan bir kevsere dönüşebilir...

GÖSTER KENDİNİ

iletisim@genconculer.com

mega center C34 blok kat 2 bayrampaşa-istanbul
tel: (212) 640 01 22-23 • fax: (212) 640 01 25

Yazar Mısın?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu. Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri döküceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

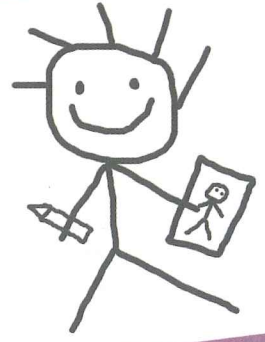
Objektifime Takılanlar

Her fotoğraf bir hikaye... bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifimize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

Çizer Misin?

Genç Öncüler'le "Çiz" me'yi aşın!
Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.
Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin bir yer var.

Genç Öncüler; yazmak, düşüncelerini paylaşmak hatta mırıldanmak isteyen herkesin katkı sağlayabileceği bir dergi. Gençliğin dilinden gençler için Göster Kendini.

Yazı, resim, karikatür denemeleriniz, ilginç hikayeleri olan fotoğraflarınız, arkadaşalarınızla- okulunuzla ilgili hatıralarınız, mektuplarınız, önerileriniz bizim için önemli. Genç Öncüler bunun için var. Göster Kendini.

“HACC” DAN ALİ ŞERİATİ

Boş Bir Felsefeyi Red

Hayat yaşadığımız şekilde tiyatroyu andırır. Kişi gayesiz, gece ve gündüzleri izler. Gün be gün yaşamayı temel kabul eden insanın yönü yoktur. Amacı sadece yaşamaktır. "Yaşayan bir bedende ölü bir ruhtur var olan. Ama Hacc olayı bu sağlıksız durumu değildir. İnsan Hacc'a gitmeye karar verdi mi gerekli adımları attı demektir. Hacc'ı gerçekleştirmeye yoluna girilmiştir.

Hacc gayesizliğin karşıtıdır. Evinden çıkacaksın Allah'ın evini [BEYTULLAH] veya i n -

sanların evini ziyaret et, çevreni terk et, pak topraklara git orada Meş'ar-i Haramın cana can katan seması altında Allah'la [CC] karşılaşabilirsin. Çektiğin yabancılıklar bitecektir. İnsan sonunda kendini bulacaktır.

Allah'a Ulaşma

Hacc, haram aylardan Zilhiccede yapılır. Mekke toprağı asûde ve huzur doludur. Çöl korku nefret ve savaşın yerine barış ve güvenlikle tanınır. Halkın Allah'la karşılaşmaya serbest olduğu bir ibadet havası hakimdir. Sen ey çamur, Allah'ın ruhunu ara ve O'nun ardından git davetini kabul et O'nu görmek için evini terk et. O seni bekliyor. İnsan varlığı, gaye, Allah'ın ruhuna yaklaşmak olmadıkça bir saçmadan başka bir şey değildir. Seni Allah'tan uzaklaştıran bütün şu ihtiyaç ve doymak bilmez arzularından sıyrıl. Dolayısıyla Hacc'a giden sonsuz insan göçüne katıl. Kâdir Allah'ı gör!

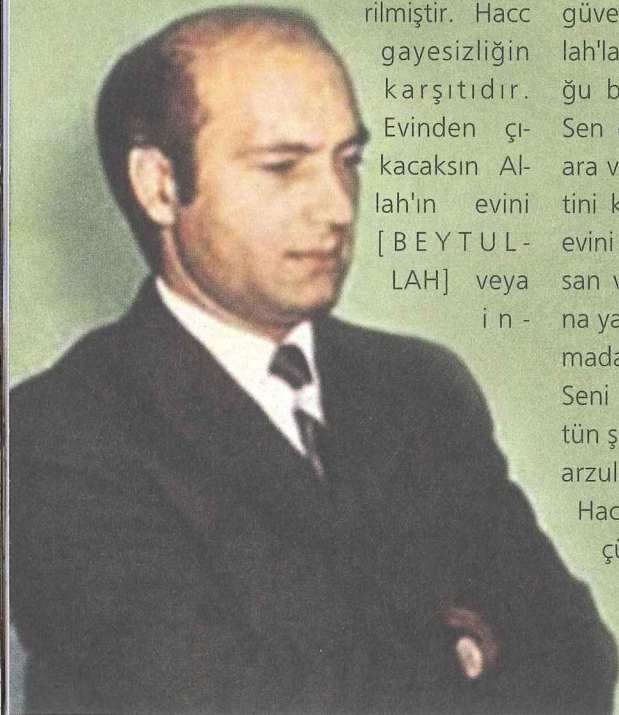
Hacc için evinden ayrılmadan önce bütün borçların ödenmelidir. Yakınlarına

veya dostlarına karşı duyduğun bütün nefret ve kızgınlıklar yok olmalı. içinde bir arzu doğmalı. Bütün bu jestler, bir gün herkesin başına gelecek ölüme hazırlanmada birer deneydir. Bu hareketler, kişisel ve malî arınmayı garanti eder. Vedanın son anlamları ve insanın geleceği sembolize edilir. Sen ve bedeninin her azası amellerinizden sorumlusunuz. Bu amel yurdundaiken, hesap yurduna hazırlan. Ölmeden önce ölümü duy. Hacc'a git.

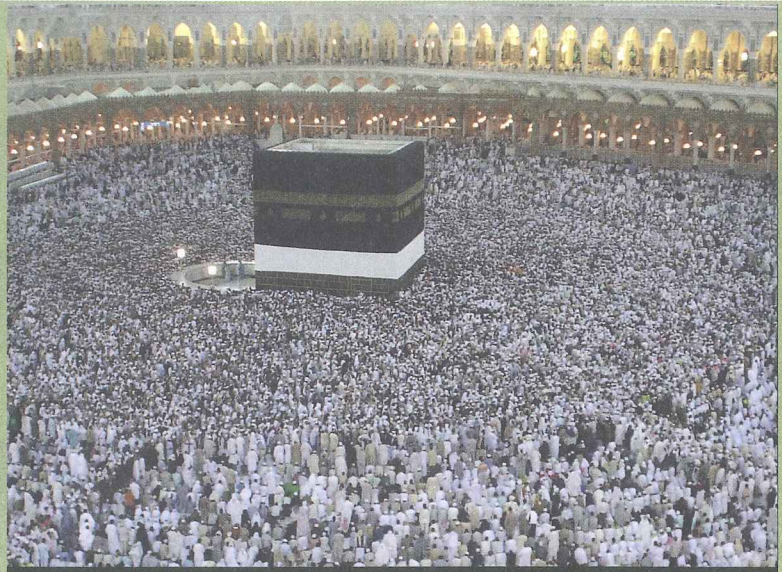
Baba Ve Oğul Arasındaki Konuşma

Mina'da kuytu bir köşede İbrahim [AS] oğluyula konuştu! Yüz yıl yaşamış ak saçlı sakallı babanın yanı sıra İsmail gençlik çağına yeni giriyordu. Dünyanın değil Arap yarımadasının göğü böyle bir görünüme katlanamazdı! Tarih, baba ile oğul arasındaki böyle bir konuşmayı kaydetmemişti hiç. Kimse de, dostça fakat ürkütücü bir konuşmayı düşünmemişti!

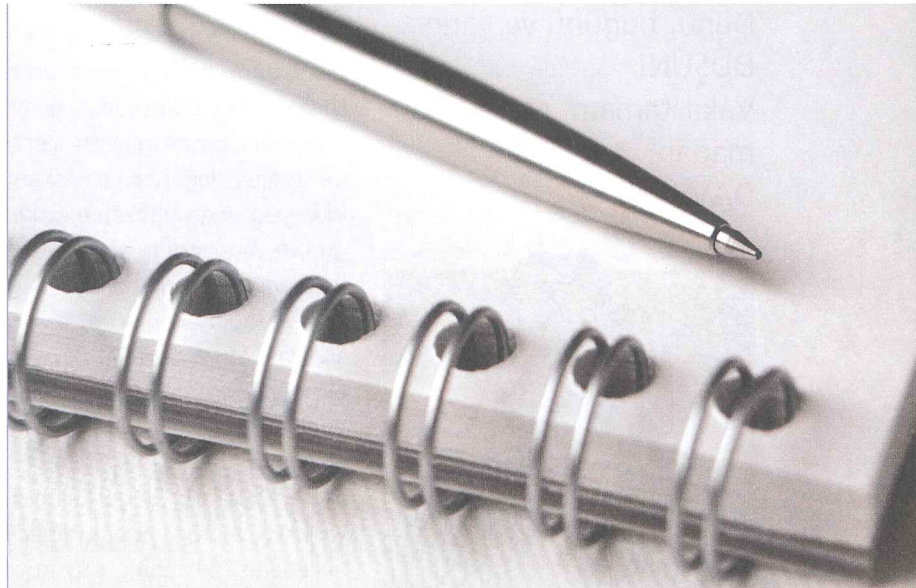
İbrahim başlangıçta hikayeyi yeniden anlatıp oğluna "burada

seni ellerimle kurban edeceğim demek için ağzını açmadı. Sonunda, Allah'ın güvenine sığındı ve "İsmail rüyamda seni boğazlıyorum" dedi! Öylesine hızlı söylemişti ki bu kelimeleri kendisi bile işitmedi. Sonra sustu. Korkulu ve solgun, İsmail'in gözlerine bakmaya dayanamıyordu. İsmail babasının içinde bulunduğu durumu sezerek onu teselli etmeye çalıştı. "Baba itaatkar ol ve Allah'ın emrini yerine getirmek için tereddüte düşme. Beni de itaat edici olarak bulacaksın. Katlanabilirim bën " dedi. Allah Teala ders veriyordu. Bundan böyle Allah için insan kurban olarak kesilmeyecektir. İbrahim gibi, İsmail'ini seçip Mina'ya getirmelisin. Kimdir İsmail'in? Kendin bileceksin, başkalarının bilmelerine gerek yok. Karın olabilir, yeteneğin, işin cinsiyetin. gücün rütben Mevkin vs. olabilir. Hangisi olduğunu bilmiyorum, fakat senin İsmail İbrahim'in yanında ne kadar sevgiliyse senin yanında da o kadar sevgili olması gerekir! İsmail'in bazı göstergeleri, hürriyetini sende alan ve görevlerini yapmana engel olan her şey, seni eğlendiren gerçeği bilmen ve duymadan alıkoyan sorumluluğu kabul etmekten çok seni özür aramaya iten her şey ve yalnızca ileride desteğini almak için seni destekleyen her herkeştir. Onu hayatında arayıp bulmalısın. Eğer Allah Teala'ya yaklaşmak istiyorsan, İsmail'ini Mina'da kurban etmelisin. İsmail yerine bir koyun kesmek kurbandır, fakat yalnızca kurban kesmek için, bir koyun kurban etmek kasaplıktır.

"İsmail yerine bir koyun kesmek kurbandır, fakat yalnızca kurban kesmek için, bir koyun kurban etmek kasaplıktır."
Ali Şeriatı

Göster Kendini, Yazar Mısın?

"Ben de Yazarım" diyenler
Genç Öncüler'le İrtibata Geçin!

Adres: Mega Center C34 Blok Kat 2 Bayrampaşa İstanbul
Tel: (212) 640 01 22-23 Faks: (212) 640 01 25
iletisim@genconculer.com

Dünyanın Gidişine DUR diyebilmek

Sağına soluna bakmadan, büyük bir hızla koşuyorsun. Bu gidiş nereye! Sormak için...

DUR!

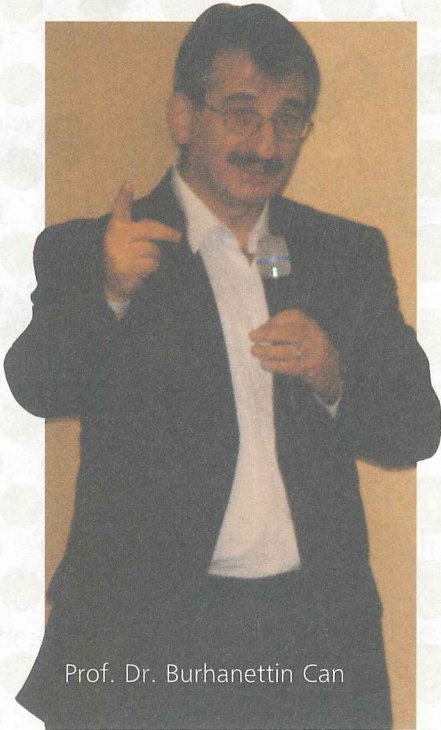
Zamanın ve Hayatın akışını, uzun soluklu yürüyüşün son durağını

Dünü, bugünü ve yarını...

DÜŞÜN!

Vakit tamam, çok geç olmadan...

DAVRAN!

Prof. Dr. Burhanettin Can

Üniversiteli gençler tarafından çıkartılan "Mecra Dergisi" bu seneki faaliyetlerine görkemli bir konferans ile başladı. Umran Okulu bünyesinde üniversitelilere yönelik yayın yapan Mecra Dergisi, biyolojik ve sosyal bir meta haline getirilerek hafızasının üstü örtülmüş olan insanın, yolunu bulması bir tarafa, kendisini selin akışına teslim etmemesinin imkansız gibi olduğu bu dönemde, üniversitelerde fikri bir heyecan ve dinamizm oluşturma gayreti içerisinde. İnanç, değerler ve alışkanlıklarla şekillenen hafızanın, doğduğu ve beslendiği yatağın yani mecranın ihyası ile denize doğru akışını sağlayacağını vurgulayan Mecra Dergisi bu anlamda, "Nehir, ancak yatağına sadık kalarak denize doğru akabilir" sloganını kullanmakta.

Mecra Dergisi, dergi kalitesinin yanı sıra yapmış olduğu diğer faaliyetlerle de adını duyuruyor. Üniversiteler tarafından yakından takip edilen, gelenekselleşmiş "Mecra Toplantıları'nda bu sene "3D" formülünü kullanacak olan Mecra Dergisi: "DUR, DÜŞÜN ve DAVRAN" diyor.

Sağına soluna bakmadan, büyük bir hızla koşuyorsun. Bu gidiş nereye! Sormak için...

DUR!

Zamanın ve Hayatın akışını, uzun

Emir Timur Kafkas - Sunucu

soluklu yürüyüşün son durağını Dünü, bugünü ve yarını...

DÜŞÜN!

Vakit tamam, çok geç olmadan...
DAVRAN!

Mecra Toplantılarının bu seneki ilk toplantısı "3D formülü" nün birinci D'si olan "DUR" ile başladı. 13 Kasım Salı günü Araştırma Kültür Vakfı Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen programın konuğu olan Prof. Dr. Burhanettin Can'ın; "Dünyanın gidişine DUR diyebilmek" başlıklı konferansına üniversitelilerin ilgisi yoğundu. Kalabalık nedeniyle salona sığmayan konuklar, programı salon dışındaki ekrandan takip ettiler. Kuran-ı Kerim okunarak başlanan program yaklaşık iki saat sürdü. Programın sunuculuğunu yapan Emir Timur Kafkas, açılış konuşmasında Mecra Dergisi'nin misyonundan bahsettikten sonra, yeryüzünde huzur, refah

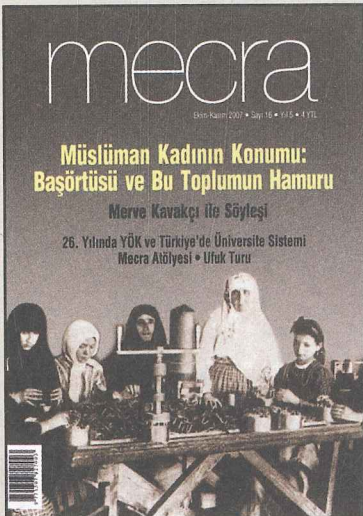

ve güvenlik vadeden modern Batı'nın bugün adaletsizlik patikasına sapmış olduğundan evrensel bir barışı düşünemeyeceğini belirterek, bu görevi dünyanın merkezinde olan Müslüman insanların sahiplenmesi gerektiğini, yeniden imar ve inşa etmek vazifesinin de bu zümreye ait olduğunu söyledi. Prof. Dr. Burhanettin Can, konuşmasında 11 Eylül saldırılarına değinerek, kendisine yeni düşman olarak İslam'ı seçen emperyalist, eli

kanlı Batı'nın, saldırılarına meşruiyet kazandırmak için 11 Eylül'ü planladığını, bunun bir kompo olduğunu ve 11 Eylül'den sonra İslam topraklarını hedef alan saldırıların, işgallerin uzun süreceğini ve bölgedeki tüm ülkelerin bu saldırıların hedefinde olabileceğine değindi.

Müslüman coğrafyayı hedef alan bu saldırıların, ABD'deki İsrail yanlı lobiler tarafından Büyük Ortadoğu Projesi'nden Büyük İsrail Projesi'ne dönüştürülmek istendiğini ve bunun sonuçlarının bütün dünyayı etkileyecek kadar büyük olduğunu belirten Prof. Can, ko-

nuşması sırasında resimlerle bugün yaşanan vahşetin ne boyutlarda olduğunu gösterdi. Böyle büyük bir tehdit karşısında kalan bu coğrafyanın insanların sorumluluklarının bilincinde olması gerektiğini anlatan Burhanettin Can, modern seküler yaşam tarzının, akla hayale sığmayan yöntemlerle ruhumuzu, özümüzü çalmasına müsaade etmememiz gerektiğini, bunun için de önce Allah'la olan ilişkilerimizi Kur'an ölçeğinde tanzim edip, yaşamımızı yeniden düzenlememiz gerektiğini belirtti. Program çay ikramı ile son buldu.

Bir Mavi Rüya Bir Efsane Cami

Sultanahmet

Büyük bir heyecanla Çemberi-
taş'tan tramvay yolu boyunca ya-
nimda annem , babam ve karde-
şim olduğu halde yürüyordum.
Öğretmenimin verdiği ödevi ha-
zırlamak ve bu yüzden de yeni
bir şeyler öğrenmek sabırsızlığın-
da idim. Ara sıra geçen tramva-
yın çevrenin sessizliğini bozmak-
tan çekinir halde gitmeye çalış-
ması bile hoşuma gitmişti. Geniş
ağaçlıklı caddeyi arkamızda bira-
kıp büyük bir alana açılan yolun
sonuna geldiğimizde kalbimin gi-
dererek artan temposunu iyiden
iyiye hissetmeye başladım.
Ve işte o muhteşem yapı karşım-
daydı. Birden dudaklarımdan çı-
kan sözcüklerle ortalık çinladı
sandım. Çevrenin derin sessizliği-

ni bozmuş gibiydim. Bir, iki, üç,
dört, beş, altı... Bir camide tam
altı minare.
Dudaklarım kurumuştum. Sayıları
sayarken bile şaşırardım sandım.
Peşpeşe bir daha saydım. Bu kez
beş tane saymıştım. Annem " al-
tı " dedi. Bir tanesi görünmüyor-
du ki... "Biraz sağa doğru git gö-
rürsün" dedi, annem tekrar... Bi-
raz uzaklaştım bir daha saydım.
Evet, evet tam altı minare kar-
şımda tüm heybetiyle duruyordu.
Tam bir kubbe şelâlesi ve minare
meşalesiydi karşımdaki manzara.
İnce dilimli merkezî kubbenin et-
rafında sıralanan ve bir şelâlenin
akışını andıran yarım kubbeler ve
onların eteklerinde şeffaf su ka-
barcıklarına benzeyen küçük

kubbeler sanki bir şelâle çağlayı-
şını canlandırıyordu.

Bu eşsiz görüntü yeşille öylesine
tek bir vücut olmuştu ki bu gü-
zellik karşısında ne diyeceğimi bi-
lemiyordum. Babamın sesiyle
kendime geldim.

-Kaç minare saydın . dedi

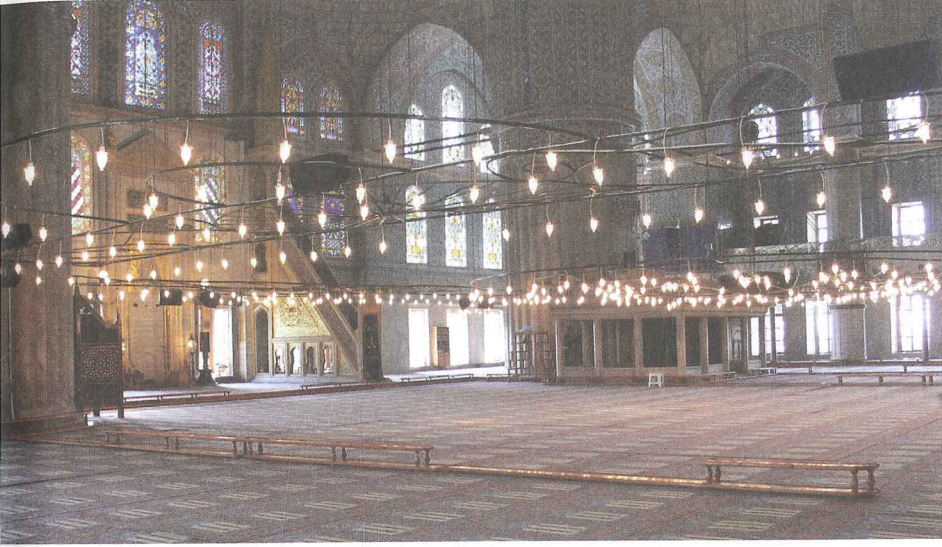
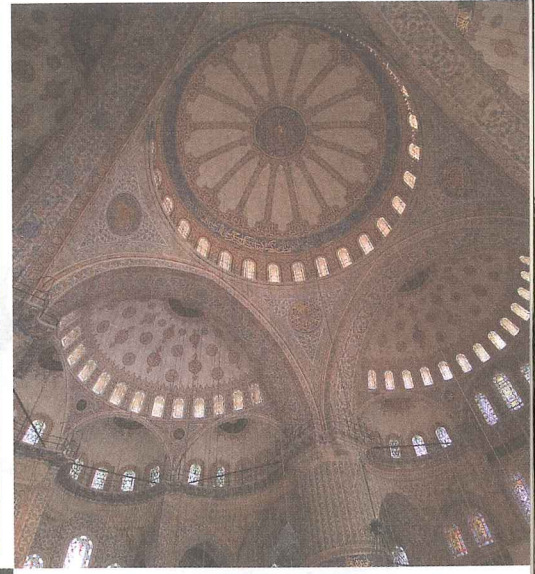
-Altı diye cevap verdim.

-Aslında o altın minare olacaktı.
Dedi, babam.

Minarelerin tepesine, boyuna
baktım ama altına benzer bir şey
göremiyordum. Sadece çevresin-
de bulunan kubbelerin üzerinde-
ki alemlerin altın rengi göze çar-
pıyordu ki bu bile masmavi gök-
yüzünü delip geçecekmiş gibi
geldi bana. Babama neresi altın
diye sordum. Öyle değil dedi.

Dinle derken gözlerimi Sultanahmet camiinden alamıyordum. Bu camiyi yaptıran ve bu semte adını veren Sultan III. Ahmet'tir. Osmanlı'nın yıkılış döneminde olmasına rağmen, başarılı sayılabilecek bir hükümdardı. Ancak o da ihtişamı ve debdebeyi fazlasıyla sevmekteydi. Dönemin mimarına, Sedefkar Mehmed Ağa'ya "Bana altın minareli bir cami yaptıracağsın. Öyle ki, ben gündüz ya da gece vakti baktığımda hirsardan bile ışıl ışıl parlayacak" dedi. Mimar da ekibini toplar ve bu

kadar altının, bulunmasının zor olduğunu, bulunsa dahi imparatorluk bütçesine zarar vereceğini anlatır. Sonra da aklına bir kurnazlık gelir. Ve bunu uygulamaya başlar. Çıracak ve ustalarına altı minareli bir cami inşa etmelerini ve projesini çizerek ihtişamlı külliyelerini ekler ve inşaatı başlatır. Osmanlı Padişahları'nın en önemli özelliği, verdikleri emir sonuna kadar yerine getirilinceye dek beklerlerdi. Cami inşaatı bitip de normal taş bir binanın kendisine verildiğini gören III. Ahmet sinir-

lendi, "Nerede altını bunun. Parlamasını bırak, bildiğin taştır, topraktır bu. Ben sana altın minareli bir cami emir buyurmadım mı?" dedi. Mimar kellesinin gideceğini bile bile cevap verdi, "Ah efendimiz, siz ne buyurursanız güzel buyurursunuz. Ama ben yanlış anlamışım. Ben altı minareli bir cami inşaa edilmesini emir verdiğiniz şekilde anlamışım. Boynum kıldan ince, cevaza razıyım."

Padişah, mimarla camiyi gezmeye başlar, ama caminin içindeki İznik çinileri çok hoşuna gider. Mimarı affeder ama ona bu iş için maaş ya da para vermeyeceğini söyleyerek cezasının bu olduğunu bildirir. İşte bu altı minarenin aslı budur. Babamın anlattıklarını dinlerken caminin bahçesine kadar girdiğimizi fark etmemiştim, bile... Camiinin bahçesi o kadar büyük ve bir o ka-

dar güzeldi ki bunu ifade etmem imkansız, sanki. Herkesin bu güzelliği orada bulunarak yaşamasını isterim. Asırlık çınar ağaçlarının gölgesine uzanmış piknik yapmaya çalışan bir kaç kişiyi kovalayan görevliye içimden teşekkür etmek geldi. Güzelim çimenlere nasıl da kıydıklarına hayret etmemek elde değil. Yemyeşil çimenlerin ortalarına gayet düzenli dizilmiş gül fidanları henüz tomurcuk veriyordu.

İç avlunun merdivenlerine doğru çıkarken burayı hatırladığımı babama söyledim. Aslında her yaz geldiğimiz yerd, burası. Kandil geceleri ve kitap fuarı açıldığında da buraya geldiğimi hatırlamıştım. Ramazan ayında yapılan festivallerde de unutulmaz dakikalar yaşadığımı hatırlıyorum. İç avluda bulunan sebilin yanından geçerek caminin içerisine girmek üzere ayakkabılarımızı çıkar-

tıp, poşete koyduk.

Önce annem, kardeşim ve ben içeri girdik. Babam arkamızdan geldi. Muhteşem bir sessizlik ve hafiften gelen kuran okuyan bir adam sesi ile iliklerime kadar titredim. Şehrin gürültüsü çok gerilerde kalmıştı. Namaz kılan insanlar ve yabancı turistler camiinin güzelliği karşısında sanırım benim yaşadığım duyguları yaşıyorlardı. Babam ve annem namaz kılmak için ayrı ayrı yerlere gittiler. Ben de annemle kadınlar kısmına geçerken çevreye bakıyordum.

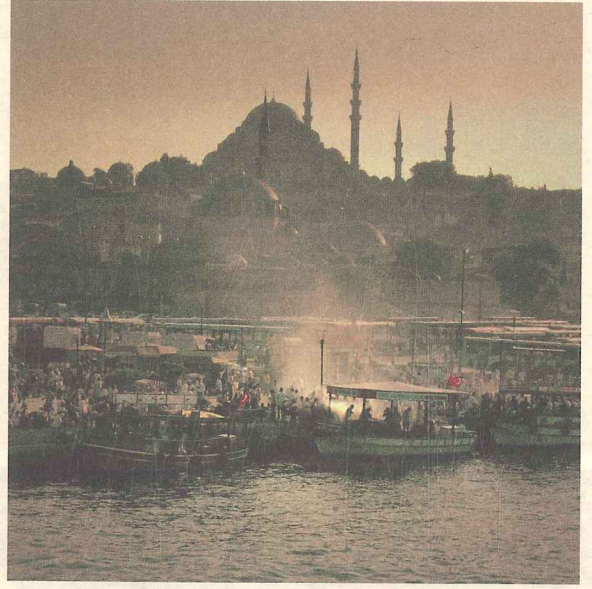
Mavimsi loş karanlık bir rüyadan diğerine geçiş gibiydi. Masmavi çiniler ara ara renkli camlı pencerelerden sızan güneş ışığı ile adeta camii içinde dans eden peri gibiydiler. Az sonra babamla buluştuk. Bizi hocanın namaz kıldığı alana götürdü. Bakın dedi, mihrabın hemen yanında duran bir çerçeveyi gösterdi. Bu çerçevenin şekli bir masanın üstüne benziyordu. Koyu bej renkliydi. Babam " bunun sofraya olduğunu söylüyorlar. Hz. Eyyup as. bunu sıkıntı çektiği zamanlar kullandığını anlatırlar. Ama bunun aslı yoktur. Bunun kim tarafından ve ne şekilde ne amaçla buraya konulduğunu bilen cami görevlisi de yok. Cami içinde biraz daha dolaştıktan sonra namaz kılanları rahatsız etmeden dışarı çıktık. Sultanahmet camiini bir kez daha gezmeye gitsem bir daha gideceğimi söyleyebilirim. Size de tavsiye ederim. Dedelerimizin bize bıraktığı bir şaheseri hepimiz görün.

tabure

Büyük alışveriş merkezinde dükkanlar birindeyim. Uluslar arası, fiyakalı bir giyim markasının dükkanındayım.

Mağazada vitrinin duvarına sırtımı yasladığımda yumuşak, geniş, kare bir taburenin üstündeyim. Sağ ve solumda mağazanın kapıları var. İnsanları süzüyor, bir yandan da mağazayı inceliyorum mahmur gözlerimle. Omuzlarımda bir ağırlık, zihinimde ise bir hareketlilik. Hareketli ve tempolu müziğin etkisinden olacak, insanlar mağazanın kapısından girip dışarı çıkana kadar çok enerjik ve mutlu gözüküyorlar. Yüzlerinde bir tebessüm var. Fakat sadece askıda duran örtülere karşı öyleler. Mümkün olduğunca az konuşuyorlar. Zaten kulaklarında onları meşgul eden ve o an ağızlarını kullanışsız hale getiren bir kulaklık var. İnsanlar o kadar mutsuz görünüyorlar ki aslında. Zaten çoğu suratlarını boyalarla örtmüş vaziyettedirler. Sanki yüzlerindeki o ifadeyi kaybetmek, belki de normalde zorlanarak yaptıkları tebessüm etme işini kolaylaştırmak için boyuyorlar yüzlerini.

Karşımda iki geniş koridor, soldaki biraz daha geniş. Mağaza iki koridor ve arka tarafta soyunma odalarıyla beraber kasadan oluşuyor. Dükkan içinde müşterilerin oturabileceği tek yerin üstündeyim. Tek oturan olmamdan belki de biraz göz önünde olmamdan olacak insanlar kafalarını çevirip bana bakıyorlar. Bana bakanlarda önce bir duraksama daha sonra da bir ürkme görüyorum. Yadırgamamam gerektiğini biliyorum ve yadırgamıyorum da zaten. Çünkü ben de onlardan ürküyorum. Dükkan içerisinde soğuk bir hava esiyor ama o da bunu örtbas etmek için iyi saklanmış hoparlörlerden gelen sesle, dizaynıyla, tablolarla duvarlara kendini boyamaya çalışıyor. Her şey yapacak duruyor. Kasiyer görevlisinin tebessümü, insanların ayakaltına takoz koyarak uzatılmış boyları ve o boyalı yüzleri. Ben onları bu halde yadırga-

diğıma göre onların da beni yadırgamaları gayet normal değil mi? Dikkatimi çok fazla çeken bir şey var. Çok az sayıda erkek bulunan bu dükkanda bir reyon görevlisi dışında herkes kız arkadaşının boynuna, beline sarılmış şekilde. Ama boynuna sarıldığı kişi onunla ilgilenmek gibi derdi olmayan, mağazaya girdiği andan itibaren raflarda ve askılarda duran örtülere odaklanmış, alışveriş robotu şeklinde kurulmuş saat gibi. Görüntünün gözüme batması bir yana, aralarında gerçek bir duygu olduğunu zannetmesem de varlığını düşünerek, hoş olduğunu tahmin ettiğim, tatmadığım, daha uzun sürede tatmayı düşünmediğim o aşk duygusunu; bu şekilde rezilce harcamalarına ve bu şekilde getirmelerine kızıyorum.

Bilmem doğru muyum yanlış mıyım? Zaten doğru olsun diye mi bir şeyler konuşuyor ve yazıyorum bilmiyorum. Sakalımı ovuşturuyor, dudaklarıma düşen bıyıklarımı hafif kenara çekiyor ve bir müddet başım ellerimin arasında bekliyorum.

Berberimde yorgunluğum, sinirim, elimde çantam ve arkamda boyalar, takozlar, örtüler, iki koridor dolusu insan, dudaklarda yalan, gözlerde zina ve kalplerde mutsuzluk, efkarımla* dışarı çıkıyorum.

Ve şimdi avludaki güvercinler, şadırvandaki su sesi, kapıdaki hat, duvardaki çini, yanımdaki defterim, arkamdaki Eminönü, altımdaki mermer, ortamdaki sıcaklık ve kulaklarımdaki vapur düdükle-ri ile efkarımı arttırmak istiyorum.....

*Efkâr: Düşünceler, fikirler.

Kültür sanat haberleri

• Dünyanın en güzel kelimesi 'yakamoz' seçildi. 2 bin 500 kelime arasından 3 jüri üyesi tarafından dünyanın en güzel kelimesi ilan edildi. 2. Çince horlamak anlamına gelen 'hu-lu' aldı. 3. ise luganda dilinde düzensiz anlamına gelen 'vo-longoto' aldı.

• Bursa Büyükşehir belediyesi tarafından 7-13 Aralık tarihleri arasında düzenlenecek olan 2. uluslararası ipek yolu film festivali bünyesinde katılımcılara ücretsiz sinema kursları verilecek. Bursalı kardeşlere duyurulur.

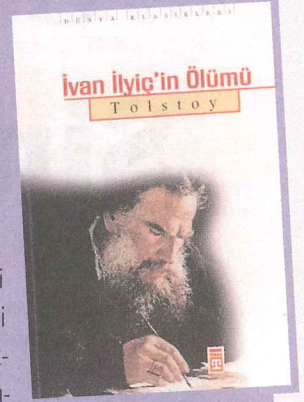
• Mesut uçakan'ın beklenen filmi Anka kuşu büyük beğeni topladı. Yönetmenin bundan sonra daha çok eserle karşımıza çıkmasını ümit ediyoruz.

• Tüyap bu sene birçok etkinliğe ev sahibi oldu. Bunlardan biri Atilla İlhan şiir ödülüydü. Ödül, törenle Hüseyin Alemdar'a verildi.

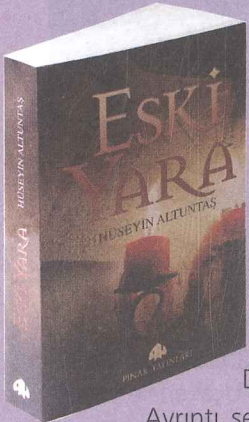
• Everest roman ödülü Muhammed munis'e. Everest yayınlarının hazırladığı roman yarışması iddialı adaylar arasından, 'uzak hayat' isimli kitabıyla Muhammed munis'in oldu.

İvan İlyiç'in Ölümü Lev TOLSTOY

'Ya bütün hayatım, yaşadığım bilinçli hayat gerçekten gerektiği gibi değil idiyse?' diyor İvan İlyiç ölümüne saatler kala. Romanda, huzurlu bir gençlik ve başarılı bir kariyere sahip olan İvan İlyiç'in yaşam öyküsü ve ölüme doğru gidişi resmediliyor. Aniden kendisini yakalayan hastalığın en iyi doktorlara başvurulsa da çaresi bulunamıyor. Çevresindeki insanlar onun yerine geçmek için daha ölmeden sıraya girmiş, kara haberi bekliyorlar. Kimse onun çektiği ıstırapları anlamıyor, nitekim o da mahkeme köşelerindeki insanların dertlerini anlamamak da direniyordu. Herkes ona ölümü yakındır gözüyle bakıyor ve iyileşeceği yönünde yalan telkinde bulunuyorlar. Acı olan da o çevresinde tüm olanları seziyor ve işte tam bu sırada Tolstoy'un o edebi anlatımı karşımıza çıkıyor. Rus edebiyatının başarılı yazarı Tolstoy bir kere daha büyümlü anlatımıyla bizlere yaşamlarımızı ne pahasına harcadığımızı sorguluyor.

Eski Yara, Hüseyin Altuntaş, Pınar Yay.

Yeşim, iyilik ve kötülüğün dengesinin bilincinde olan kitap kahramanının adı. Öyle ki kötülükle haşır neşir olup mutlu olmak yerine iyilikle hemhal olup mutsuz olmayı tercih etmiş biri. Hayatına yön veren şeyler dikkatli yaşamasından, her yere itina ile bakmasından ibaretti. Ve aslında bunlar onun hayatını zorlaştıran içsel hikâyeyi ortaya koyuyor. Derin roman diyebiliriz eski yara için.

Ayrıntı severlerin seveceği, imge dolu bir kitap aynı zamanda. Eski Yara pınar yayınlarından çıkan ve kaşınılmayı bekleyen bir kitap. Duyurulur...

Mekân

Her sayıda bir mekân tanıtıyorum. Bu sayıda en çok vakit geçirdiğimiz yerlerden birinden bir mekân tanıtacağım. İnternette bahsediyorum. Zemheri edebiyat'ta orda ki kaliteli mekânlardan. Paylaşım açısından geniş bir kitleye hitap ediyor. Çeşitli faaliyetlere sahip ve size sadece bir tık uzakta.

(<http://www.zemheriedebiyat.com/>)

YENİ ÇIKANLAR:

İskender Pala- aşkname / kapı yay.

Düçane cündioğlu- göz izi- nesil yay.

Osmanlının gizli tarihi- İsmail çolak- nesil yay

Harun açba- hanım efendiler- profil yay.

Funda özsoy Erdoğan- sana yazdığım bir mektup olsam- Ötüken neşriyat.

Ashabi suffice/ peygamber okulunun yıldızları- Abdullah Kara, Hilal Kara; nesil yay.

Salih Diriklik'le Sinemaya Flesbek

Sinemayla izlemek dışında ilgilenmek diğerlerinden ne gibi farklılıklarınız olmasını sağlıyor?

Önceleri ilgiyle başladı sinema. Diğer insanlardan çok daha sık sinemaya gider oldum mesela. Ben bu işe sinema yazarlığıyla başladım. Bunun nedeni edilgen olmak insanı sıkıya başlıyor. Bir şeyler üretmek istiyorsunuz. Pasif olmaktan ziyade bir şeyler yapmak tutkulu bir hal alıyordu o dönemlerde. Bunun en basiti, en ulaşılabilir olanı da sinema yazarlığıdır. O zamanlar lise zamanlarında yani okul gazetesinde yazmaya başladım. Bir şekilde aktifleştik. Genç arkadaşlara tavsiyem şu yönde olur: eğer sinemayla gerçekten ilgilenenlerse bunu pasiflikten kurtularak yapmalı. Şu anda ki imkânları nelerdir bir yerde yayınlanmasa bile sinema kritikleri yazsınlar. İmkânları olursa yayınlamaya çalışsınlar. Sinema benim hayatımı önceden yönlendiriyordu. Artık değil doktorluk yapıyorum. Ama sinemanın bana kattıklarıyla diğer insanlardan başka şeylere dikkat edebiliyorum.

Milli sinemayı özetler misiniz?

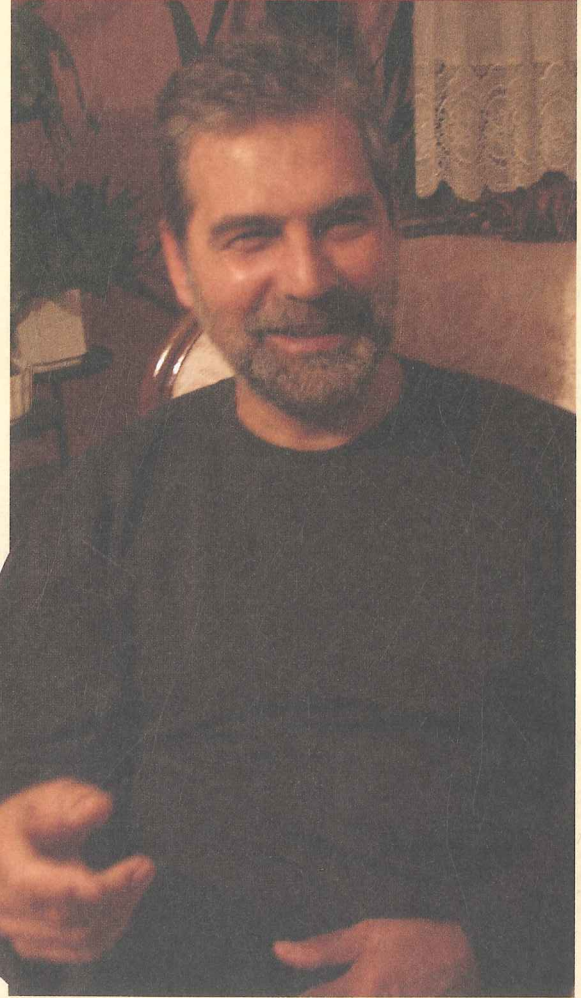
Kurucusu Yücel Çakmaklı'dır diyebiliriz sanırım...

Yücel bey çıkardı biz de geliştirdik. 9 kişiydik. Ülkücü arkadaşlarımız da vardı. Milli sinema derken, bize, kültürümüze ters gelmeyen şeylerdi. "Gençlik Köprüsü"nü çektik o bizim ilk ve son filmimiz oldu. Sonra anlaşmazlık çıktı üç ülkücü arkadaş Orhun filmi kurarak ayrıldı. Bizim gruptan birileri Mesut ve ben de içindeydik Sur filmi kurduk. İslami duyarlılığı ve ülkücü duyarlılık ayrılarak milli sinemayı ikiye böldü. İyide oldu aslında. Flesbek isimli kitabımda bunları ayrıntılı şekilde anlattım. Bir de "beyaz sinema" diye bir tabir çıktı. Liberalleştirilmiş bir yapıydı beyaz sinema. Değişik isimler geldi geçti pek bir hareketlilik olmadı dinci sinema filan dendi... Ve orda kaldı. Sinemacı olmak biraz geniş çizgilere sahip olmanızı gerektiriyor. Çünkü geniş bir iş... Her şey bir yerden sonra sulandırıldı. Çile filmi mesela...

Salih Diriklik doktor ve yönetmen ...

Sıcak bir röportaj yaptık kendisiyle.

Sinema üzerine çok şık yorumlar ekledi...

Mustafa Kutlu'yla senaryo, Mesut Uçkan ile yönetmenliğini yaptığı bir dizinin var ortamda bulunmanız nasıl gerçekleşti? Nasıl tanıştınız?

Mustafa Kutlu zaten eski arkadaşım. Onlarla seminerler yaptık. Ortam zaten kendi çevremizdi. Bizden

sonra gelenlerde bizimle tanıştı. Onlarla olsun oyuncularla olsun tanışmak çok zor değil. Film şirketim olsa şimdi arayarak herkesten çok rahat randevu alabilirim filan. O dönemden önce ki güruh yoktu tabii Türkan Şoray'ların erişilmezliği kalmamıştı. Haluk Kurdoğlu'na abi için yoksa benim projeye bir bak di-yordum oda boş ise oynuyordu.

Sinema yorumcularını nasıl buluyorsunuz? Yeterli görüyor musun?

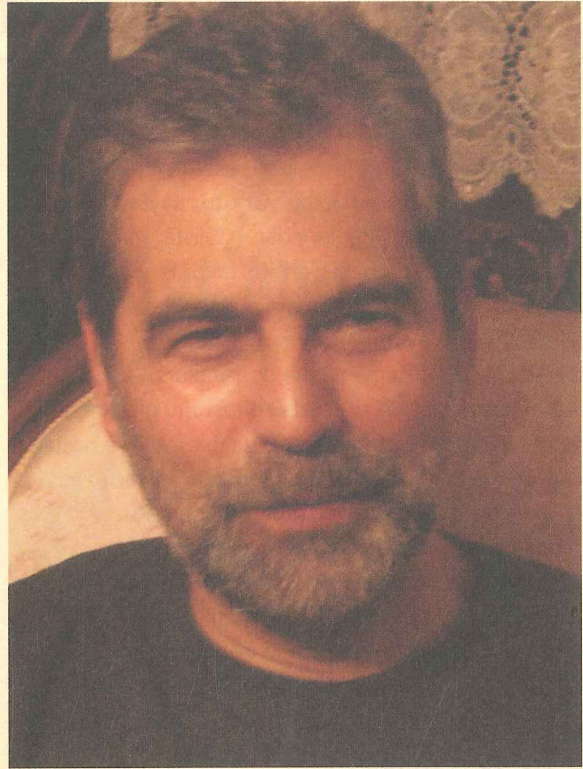
Yakından takip ettiğim bir tek Ali Murat Güven var. Bazen küsüyor yazmıyor değişik şeyler ama herkes-ten farklı yorumlara sahip. Bazen Vakit gazetesinde kaliteli yorumlarla karşılaşıyorum. Sinemada eskisi gibi bir iddia kalmadığı için yorumlarda ona göre oluyor. Önceden bir film çıktığında her gazetede bir yorum tüterdi. Herkes atıştırdı filan. Sadece film ten-kidiyle olmuyor. İdeolojik yorumlar gerekli. Beni ga-za getirdiler. Uzun süredir eleştiri yapmayan adam yapamaz diye ben de yaparım dedim "The İmam"ı eleştirdim. Benim filmlerim için yapılan tenkitler de oldu. Okuyunca hak verdiklerim bile oldu. Ben bu-gün ki eleştirileri sıradan buluyorum. Çünkü her şey-de olduğu gibi sinemada liberalleşti. Aman suya sa-buna dokunmayayım belki bu adama işim düşer gi-bilerinden davranıyorlar. Ali Murat bunun dışına çı-kıyor küsmediği zamanlarda...

Flesbek neden yazıldı?

İhtiyaçtı... Kendi tarihimize ilgili yazılan herhangi bir şey yoktu. Biz o dönemde milli sinema kulübünün kalem tutan üyeleriydik. Aynı anda üç dergi ve bir gazeteye yazı yetiştiriyorduk. Bu imkânı kaybetme-mek için çalıştık. Araştırma yaptık. Büyük doğuların arşivlerine baktığımda ilk orda sinemayla başladım. Dergi yazısı gibi olacaktı ama araştırdıkça tarihçe gi-bi oldu genişledi ve kitap oldu.

Yönetmenlik konusunda iddialı gençler tanıyor mu-sunuz? Bizim bildiğimiz Yasir Düzcan var. Onun di-şında gelenler oluyor mu?

Tabii yasir dışında gelenler oldu. Ama ondan farkla-rı vardı. Arşivimden alıp gittikleri şeylerden dolayı kimseye artık arşivimi açmıyorum. Küpürler, kitap-lar, filmler gitti öyle. Onlar genelde senaryo yazarlı-ğı için geldiler. Ama pek önemle bu yola devam eden olmadı. Bir kaç yazı dışında yani. İşin içine gir-dikçe zorluğunu kavramış oldular diye düşündüm. Bir tek sonucu Yasir Düzcan'dan gördük hatta ikin-ci kısa filmini çekti filan. Onlara teşvik etmek benim imkânlarım sınırında.

Aklınıza gelen ilk film ismi nedir?

Mesut Uçakan'ın "İskilipli Atıf Hoca" filmi ve Meh-met Tanrısever'in "Sürgün" filmi. Bunlar senaryo açı-sından ve diğer yönlerden oturmuş filmlerden. Bizim camiadaki en iyi film diyebilirim bunlar için.

Peki, gençlerin muhakkak izlemeleri gerek izlemez-lerse olmaz diyeceğiniz filmler nelerdir?

Arşivden başlanmalı milli sinema için birleşen yollar izlenmeli. Ya da Mesut Uçakan'ın filmi olan "Kava-nozdaki Adam" filmi bir şekilde izlenmeli. "Küçük Ağa" izlenmesi gereken Yücel beyin değerli bir filmi-dir.

Teşekkür ederiz...

Ben de teşekkür ederim.

Flesbek- Salih Diriklik

Soğuk betimlemelerden uzak, 2 ciltlik sinema bilgile-riyle bu kitap, Salih Diriklik'in araştırmaları ve eleştiri-lerinin yer aldığı ansiklopedilerden uzak nitelikli bir eser konumundadır. Türk sinemasını, milli sinemayı, müslümanca film çekme çabalarını kısacası sinema-nın incik cıncığı sergilediği bu kitap, sinemayla ilgi-lenenler için vazgeçilmeyecek bir yapıttır. Kitap sine-mayı dönem dönem ele aldığı için daha aydınlatıcı bir sistemle kaleme alınmış bir eser aynı zamanda.

BÂD-I SABÂ'YA

Aziz ERDOĞAN

Bir şair geçiyor haberin var mı?

Şair Ekrem Kaftan nam-ı diğer Kâfi yeni kitabı Bâd-ı Sabâ'ya ile okuyucunun karşısına çıkıyor. Eylül Yayınları tarafından yayımlanan kitap yüz otuz sayfa. Şair, Bâd-ı Sabâ'da diğer şiir kitaplarından (Gülistanbul, Yâristanbul, Sonistanbul, Sebebi Sensin) farklı bir tarz oluşturmuş. Nerdeyse kitabın tamamını Bâd-ı Sabâ'ya söylediği dörtlüklere ayırmış. Tabii bunlara dörtlükten çok rübai ya da tuyuğ demek daha doğru olur. Aşık Veysel'in Kara Toprak şiirinde toprakla konuştuğu gibi Kaftan'da adeta Bâd-ı Sabâ (sabah rüzgarı/saban yeli) ile hasbihal ediyor. Sevgiliye mektup gönderirken postacı, zamana seslenirken hasreti oluyor sabah rüzgarı. Rüzgarla başladığınız bu yolculuk sizi her dizede özne yapıyor. Bulutlar gökyüzünde sizinle sağanak sağanak düşüyor

yeryüzüne. Rahmet denizinde yüzerken ilham melekleriyle karşılaşıyorsunuz. Rakiplere aldırmandan sevgilinin gönlündeki muhteşem saraylarda kendinize yer buluyorsunuz. Kitap, kitap gönül telinize dokunuyor. Siz artık bırakmak istesenez de o sizi bırakmıyor.

Bâd-ı Sabâ mazmununu görür görmez yolu şiirden geçenler sevgilinin diyarına sefer ediyor. Gah postacı oluyor sabah rüzgarı kalp diyarını geziyor, gah Süleyman'a Mesih'e selam götürüyor. Sabah rüzgarının peşine takılan okuyucu her dörtlükte farklı kapıları aralıyor. İlk dörtlükte şair şöyle sesleniyor, gönül mülküne:

*"Gelişin bir diriliş, gidişin ölüm ânı
Kâfi nasıl kaldırsın bu ağır imtihanı
Ne vasla imkân vardır ne hicrana tahammül
Bir nefes ver ey sabâ, çöşsun aşkın ummânı"*

Şair, aşka dair ne varsa dizelere dökülmüş. ".....milletimiz, aşkını kaybettikçe küçük sözlerle büyük mutluluklar yaşamaya çalışır hale geldi." diyor, aşka mana deryasında renk verdiği bu kitapta. Kitabın önsözünde böyle söyleyen şair son rubaide "Aczimin büyüklüğü aşkımı küçültüyor." dizesiyle modern dünyaya bir aşk kompozisyonu çiziyor. Adeta makine dişlilerinin sesinin duyulduğu bir dünyada "aşk" a ışık tutuyor.

Divan şairinin mazmun maharetiyle halk ozanının akıcı anlatımını dizelere döken şair, ulaşılmaz aşkların peşine takılıyor. Divan edebiyatı geleneğini sürdürdüğü dizelerinde sabah rüzgârından isteklerini bir bir sıralıyor: *"Al götür beni sabâ gittiğin her diyâra
Arz et benim aşkıma seher vakti o yâra
Derse eğer makbuldür Kâfi'nin ıstırabı
Çekilse de gam çekmez bu şair aşkla dara"*

Ekrem Kaftan bu kitabında sözle ve kafiyeyle mahir bir şekilde oynuyor. Bir klasik Türk edebiyatı şairi gibi kafiye'nin verdiği müzikaliteden ödün vermiyor. Şair kelimeleri ilmek ilmek dokunurken, aşkla, elemle; öte yandan soyuttan somuta giden yolculuğa çıkarıyor, okuyucuyu.

Hava, su, ateş ve toprağı çok güzel kullanan şair, ana-sırı erbanın önemini birçok dizede dile getiriyor ve sevdasını şöyle anlatıyor:

*"Sanırım bu sevdanın ateşidir kurutan
Göklerde yıldızları yerde kara toprağı
Bu ateştir suları içine çekip yutan
Yıkılır bu ateşle cihanın cümle dağı"*

Kaftan'ı okurken yolu şiirden geçenlerin aklına şu beyit takılıyor. "Ne yanar kimse bana âteş-i dilden özge/Ne açar kimse kapım bâd-ı sebâdan gayrı" Fuzuli bu beytinde yalnızlığı ne denli yalın ve sehl-i mümteni (taklidi zor) anlatıyorsa Kaftan da Bâd-ı Sabâ'ya orijinal ifadelerle yeni görevler yüklüyor. Duygu, sevgi yumağı haline gelmiş sevgili tasavvufa bezenmiş bir biçimde karşımıza çıkıyor. Kitabın tamamına bekleyiş ve yalnızlık duygusu hakim...

İskender Pala için divan edebiyatını sevdiren adam demek ne kadar doğru ise Kaftan için divan şiirinin kapısını aralayan adam demek o kadar doğrudur. Çünkü o, gelenekten beslenerek yeni şekiller deniyor. Alışılmış mazmunlarla özgün ifadeleri, akıcı dizeleri buluşturuyor. Kaftan bu özelliğiyle "Kökü mazide olan ati" sıfatının uyduğu nadir sanatçılardan. Kâfi mahlasını kullanmasını da buna bağlayabiliriz.

İstanbul aşığı Kaftan her ne kadar Bâd-ı Sabâ'ya adasa da bu kitabı İstanbul'a da seslenmeyi bir vefa borcu bilircesine kitabın son şiirini "Bir İstanbul Güzeli"ne yazıyor. O da biliyor ki İstanbul'un dağı taşı yazmakla bitmez. Çünkü bu şehir birçok şairin ilham kaynağı ve edep otağıdır. Bize de İstanbul'u kitaplara sığdıramayan Kâfi'ye şiir tadında bir hayat dilemek geliyor. Evet şiirden yolu geçenler Kâfi ile tanışmalı. Aşk, sevgi, gönül, Mevla adına...

Bâd-ı Sabâ'ya

EKREM KAFTAN
(KAFİ)

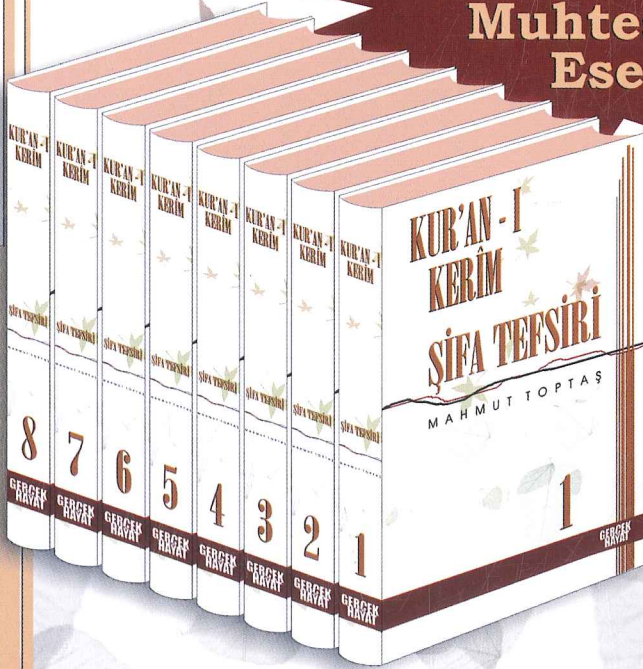
EYLÜL
YAYINLARI

GERÇEK HAYAT'TAN HARİKA BİR ESER DAHA

Günümüz sorunlarına Kur'an-ı Kerim'den
cevaplar.

8 Ciltlik
Muhteşem
Eser

TAMAMI
52
KUPONA

**İLK KUPON
14 ARALIK**

4400 sayfa
Lüks Cilt

**Böylesi
Verilmedi!**

Eserde ayetler; günümüz meseleleriyle
ilişkilendirilerek değerlendirilmiş olup,
sade bir dille anlatılmıştır.

**GERÇEK
HAYAT**

HER CUMA BAYİLERDE

İRTİBAT: 0212 320 24 60 pbx

www.gercekhayat.com

YARIŞMAYA VAR MISIN?

(Sadece Liseliler İçin!)

“Arkadaşlık Öldü Mü?” konulu
ödüllü hikâye yarışması

Ödüller

Birincilik: 1500 YTL

İkincilik: 1000 YTL

Üçüncülük: 750 YTL

Yarışma Jurisi: Aziz Erdoğan, Erol Battal, Hüseyin
Altıntaş, Tarık Tufan, Sibel Eraslan, Zafer Özdemir

Genç Öncüler

Mega Center C34-340/2

Bayrampaşa- İst.

Tel: (212) 640 01 22

Fax: (212) 640 01 25

iletisim@genconculer.com

